ஸ்ரீ

அமருதலஹரீ ஸிரீ ஸ்நெ 1

ஸ்ரீரஸ்து. **2419**

ஸ்ரீ ஹயவதநாய நம: .

ஸ்ரீ தேவராஜகுரவே நம: .

பெருமாள்கோவில் பிரதிவாதிபயங்கரம்

அண்ணங்கராசாரியர் இயற்றிய

அதருஷடாாதத ஸாவஸவம

[ஸ்ரீ நித்யாநுஷ்டான விஷயத்தில் ஸ்ரீமந்

நிகமாந்த மஹா தேசிகனுடைய

திவ்ய ஸூக்தி நிர்ணயத் தத்பர நிரூபிப்பது]

1938.

பஹுதான்ய௵ விஜயதசமி.

ஸ்ரீரஸ்து.

அத்ருஷ்டார்த்த ஸர்வஸ்வ அவதாரணிகை

(ஸ்ரீகாஞ்சீ ப்ர. அண்ணங்கராசாரியர்)

'வணங்கும் துறைகள் பலபல வாக்கி மதிவிகற்பால் பிணக்கும் சமயம் பலபல வாக்கி' என்று நம்மாழ்வாரருளிச்செய்தபடியே பகவத் ஸங்கல்ப நிபந்தனமாகவே இவ்வுலகின் கண் பலபல மத பேதங்கள் விளைந்துள்ளன. தம் தம் மதக்கொள்கைகளில் அவரவர்கள் அபிமானங் கொண்டிருப்பதும் ஸ்வமதஸ்தாபனத்திலே ஊற்றமுற்றிருப்பதும் உகக்கத் தக்கதேயன்றி இறையும் வெறுக்கத் தக்கதன்று. "அவரவர்கள் செய்துபோரவேண்டிய தொண்டுகளில் ஸ்வமதஸ்தாபநமென்பதே சிறந்த தொண்டு" என்று கூறவும் குறையில்லை.

நமது முன்னோர்கள் பலபல திவ்யக்ரந்தங்களை யருளிச்செய்து வெகு அழகாக ஸ்வமதஸ்தாபனம் செய்தருளியுள்ளார்கள். பிறர் இயற்றிய நூல்களின்மீது மறுப்பாக எழுதிய நூல்களும் சிலவுண்டு. வ்யக்திகளை நோக்கிய நிந்தைகளாவது பரிஹாஸங்களாவது பெரியோர்களின் ஒரு கிரந்தத்திலும் அல்பமும் அவகாசம் பெற்றிருக்கவில்லை என்பது அறிஞர் அறிந்ததேயாகும். பரநிந்தா பரிஹாஸங்களாலே பூரிக்கப்படுகின்ற நூல்களில் ஊடே ஊடே நல்ல விஷயங்கள் இருந்தாலும் அவை ஒருவர் கண்ணிலும் புலப்படாமல் 'தூஷண பரிஹாஸங்கள் தவிர வேறு விஷயம் இதில் என்ன இருக்கிறது" என்றே ப்ராமாணிகர்கள் வெறுக்க நேர்கின்றது. "தத்த்வஜ்ஞ: தத்வஸக்ஷ: தத்வஸம்ஜீவஸ்ய. தஸ்ய நஹிஜ்ஞவிஜஸ்ய தஸ்ய. தஸ்வார்வ ஸ்வருதாரணஸ்ய" என்று இப்படிப்பட்ட சொற்களோடும் நிற்காமல் ஹ்ருதிஸ்பிருக்களான ஹ்ரஹ்ம தூஷண ஹாஷணங்களை அடுக்கிவிடுவதனாலேயே விஷயங்களுக்கு விடை கூறிவிட்டதாக ஆய்விடுமோ?

என்று விமர்சிப்பாரில்லை. விளக்கை ஏற்றி வைத்தால் இருள் தன்னடையே அகன்று போகக் காணாநின்றோம்; அதுபோல நமக்கு விவக்ஷிதங்களும் நம்முடைய மதத்திற்கு அநுகுணங்களுமான ஸாஸ்த்ரார்த்தங்களை ஒழுங்குபட எழுதிவைத்தால் இதர மதஸ்தர்களின் வ்யாமோஹங்கள் ஸ்வதஸ்ஸேவ விலகிப்போம் என்பதை இக்காலத்தில் வயோவ்ருத்தர்களான மஹான்களுங்கூட மறந்து போகின்றார்களென்பதைப்பற்றி நாம் வருந்தாமலிருக்கமுடியவில்லை.

திருவாய்மொழியில் [5-2-4] 'இடங்கொள் சமயத்தையெல்லாம் எடுத்துக்களைவனபோலே'' என்கிற பாசுரத்தின் ஈட்டில் நம்பிள்ளை அருளிச்செய்வது காண்மின்; -"பயிர் தேயும்படி, களை வளருமாபோலே ஸாத்விகர் ஒடுங்கும்படி வளருகிற பாஹ்ய ஸமயங்களை யெல்லாம் பறித்துப் போகடுவாரைப்போலே எங்கும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களே களித்துத் திரியாநின்றார்கள்" என்று மூலத்திற்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்கையில் இடையிலே ஒரு ஸ்ரீஸூக்தியருளிச்செய்கிறார்; (அதாவது) 'போலே யென்பானென்னென்னில்; ஸாத்விகர்க்கு, பிறரை நலியவேணுமென்றொரு அபிஸந்தியில்லையிறே; நெற் செய்யப் புல் தேயுமாப்போலே இவர்கள் ஊன்றவூன்ற அவை தன்னடையே தேயுமத்தனை' என்பதாம். தங்கள் தங்கள் மதத்திற்கு உள்ளீடான அர்த்த விசேஷங்களை அழகுபட அமைத்துவைத்தால் வர்ஜநீயவேஷ குஷிதங்களான உதாஹரணங்கள் அநாயாஸமாகவே மாய்ந்துபோம் என்பது இந்த ஸ்ரீஸூக்தியால் நன்குகாட்டப்படாநின்றது.

இப்படிப்பட்ட ஸரணியிலே க்ரந்தங்கள் அருளிச்செய்தவர்கள் பூருவர்கள் பலருளர் என்றாலும் அவர்களுள் முதல் ஸ்தானம் வஹிப்பவர் மணவாளமாமுனிகள் ஒருவரே யென்னத் தட்டில்லை. "எப்பொழுதும் நாள் திங்களாண்டூழி யூழி தொறும் அப்பொழுதைக்கப்பொழுது என்னாராவமுதமே" என்னலாம்படியான ஸௌஹார்த்தத்தை மாமுனிகளின் திவ்ய ஸ்ரீஸூக்திகளிலன்றி மற்றொன்றிலும் காணக்கிடைக்காதென்பது ஸர்வாநுபவஸித்தமேயிறே. அவருடைய திவ்யஸூக்திகளிலே அநவரத பரிசயம் பண்ணி

னாலும் அந்த நடை அணுமாத்திரமும் அநுகரிக்கவும் முடியாமலிருக்கிறதென்பதைப் பலமஹான்கள் வியந்துகூறக் கேட்டிருப்பதுண்டு. "ச்ஞ்சலம் ஹி மந: க்ருஷ்ண ப்ரமாதி பலவத்த்ருடம்" என்று சொன்ன அர்ஜுநனை நோக்கி "அஸம்ஶயம் மஹாபாஹோ மநோ துர்நிக்ரஹம் சலம்" என்று கண்ணபிரான் மேலெழுத்திட்டதுபோலே 'மாமுனிகளின் அருளிச்செயல்நடை யார்க்கும் அமையாதுதான்'' என்று மேலெழுத்திட வேண்டியதேயானாலும் "அப்யாஸேந து கௌந்தேய" என்ற கணக்கிலே அப்யாஸக்ரமத்திலே ஸாதிக்கமுயல்வது தான் ஒவ்வொருவருக்கும் அழகியது. விவக்ஷிதங்களான சாஸ்த்ரீய விஷயங்களை ஆணியடித்தாற்போல் அமைத்திடவேணும் என்பதொன்றில் மாத்திரம் நோக்கு வைத்து தூஷணபரிஹாரங்கள் சிறிதுமின்றிக்கே யெழுதப்படும் நூல்கள் எக்காலத்திலும் எவராலும் ஆதரிக்கப்படுமென்பதில் ஸந்தேஹமில்லை.

'நமது அம்ருதலஹரியில் வெளிவரும் வியாஸங்களிலும் க்ரந்தங்களிலும் பிறர்க்கு அஸஹ்யமான சொல் ஒன்றுகூட இருக்கலாகாது'' என்பதில் மிகவும்ஜாகரூகதையுடையோம். பிறர் யாரேனும் எழுதிய நூல்களுக்கு மறுப்பு வெளியிட வேண்டியது அவசியமன்று என்றாலும், அவரவர்கள் ஆதரித்து வரும் அருமருந்தான அர்த்த விசேஷங்களில் நேரும் தோஷாம்சங்களை ஸஹித்திருக்கமாட்டாத தன்மையினால் யதாவஸ்திதங்களான அர்த்தங்களை உலகுக்கு உணர்த்த வேண்டியது அவசியமேயாகின்றது. இங்ஙனம் ஆவச்யகதை நேரும் போதுகளில் 'இந்த க்ரந்தம் வேறொரு க்ரந்தத்திற்கு மறுப்பாகத் தோன்றியது' என்றுகூடப் பிறர் தெரிந்துகொள்ளமுடியாதவகையில் நூலை அமைத்திடவேண்டுமென்பது சில மஹநீயர்களின் பேரருளால் அடியேனுக்கு உண்டாயிருக்கின்ற உறுதி. இவ்வுறுதியை எம்பெருமான் குறையறப் பரிபாலித்து வரவேணுமென்பது அடியேனுடைய முக்கியமா பிரார்த்தனை.

தற்போது எழுதநேர்ந்த அத்ருஷ்டார்த்த ஸர்வஸ்வம என்கிற க்ரந்தத்தை இந்த வுறுதி குன்றாமலே எழுதி முடித்திருக்கின்றேன். சரணாகதியின் ஸ்வரூபத்தை ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹாதேசிகனுடைய

திவ்ய ஸூக்திகளால் நிஷ்கண்டகமா நிஷ்கர்ஷிப்பதற்காகவே இந்த க்ரந்தம் தோன்றியுள்ளது.

இஃது ஒரு பெரியவர் ஸமீபகாலத்தில் எழுதி வெளியிட்ட வொருக்ரந்தத்திற்கு விடையாக எழுதப்பட்டதாயினும், அவர் இன்னாரென்பதையும் அவருடைய க்ரந்தத்தின் பெயர் இன்னது என்பதையும் ப்ரஸ்தாவியாமலே இந்த க்ரந்தத்தை யெழுதி முடித்திருக்கின்றேன். பூர்வபக்ஷ க்ரந்தம் இன்னதென்று தெரிந்து கொண்டு முன்னம் அதைவாசித்துப் பின்பு இதனைப்பார்த்தால் தானே விஷயம் அவகாஹிக்கும் என்று எண்ணவேண்டா. இது வொருஸ்வதந்த்ரக்ரந்தம் என்றே நினைத்து இதனை வாசித்தாலும் சரணாகதி யைப்பற்றின தத்துவங்களெல்லாம் உள்ளத்திற் பதியும். பிறருடைய வாக்யங்கள் இப்படிப்பட்டவை என்பதும் க்ரந்தம் போகிற போக்கிலே எளிதாகவே தொவரிக்கும்.

ஆனாலும் இந்த க்ஷுத்ரஷாயப்ரஸவஸ்ரூப்ரயத்நத்திற்கு அவதாரணியாச் சிறிது விஜ்ஞாபித்துக்கொள்கிறேன். ஸ்ரீகாஞ்சியில் எழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீமத் திருப்புட்குழி ஸ்வாமியென்று ஸுப்ரஸித்தரான மஹநீய ஸ்வாமியின் சரித்திரத்தை அய்யா. ஸ்ரீக்ருஷ்ணதாதாசார்யர் என்கிற பெரியவர் எழுதி இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன் வேதாந்த தீபிகையில் வெளியிட்டிருந்தார். அதில் பலவகைப் பட்ட அஸம்பாவிதங்கள் கண்டபடியால் உண்மைப் பொருள் உலகுக்குத் தெரியுமாறு திருப்புட்குழி ஸ்வாமிவைபவ பரிஷ்காரம் தத்பரிசிஷ்டம அநுபந்தம் என்று மூன்று க்ரந்தங்களை அடியேன் வெளியிட்டிருந்தேன். அவற்றுள் பரிசிஷ்டமென்னும் க்ரந்தத்தில் ஸ்ரீமத் திருப்புட்குழி ஸ்வாமிக்கும் ஸ்ரீமத் குன்றபாக்கம் ஸ்வாமிக்கும் சரணாகதி விஷயமா நடந்த வாக்யார்த்த ஸம்வாதத்தை வெளியிட்டிருந்தேன் அந்த ஸம்வாதம் உண்மையில் நடந்ததன்று என்றும் நாம் கல்பித்தது என்றும் அதிலுள்ள ப்ரமாணாதாரங்கள் பொருத்தமற்றவை என்றும் காட்ட ஒரு சிறிய க்ரந்தத்தை அந்தப் பெரியவரே இப்போது வெளியிட்டிருக்கிறார்,

இந்த ஸம்வாத விஷயம் தவிர மற்ற விஷயங்களெல்லாம் உலகம் ஏற்கத்தக்கவையே யென்பதை அந்த க்ரந்தகாரர் *ஸத்ருதிஷீஜ ஸ்தாயெனஸத்ருகாஸநம்பண்ணியிருக்கிறபடியால் இவ்வளவு ஸ்ருஸணிகளைக்கு மிக உகக்கின்றோம். அவ்விரண்டு மஹான்களுக்கு ஸம்ஸாரமதிவிஷயமாக வாக்யார்த்த ஸம்வாதம் நடந்ததேயில்லை யென்றும், நாமாக ஒரு ஸம்வாதத்தைக் கல்பனை பண்ணினோமென்றும் சொல்லுகிறவிது டம்பாயமேயாகுக. உலகுக்கு வெளியிட விரும்பிய ஒரு ஸாஸ்த்ரார்த்தத்தை எல்லாருடைய நெஞ்சிலும் நன்கு பதியவைப்பதற்காக ஒருஸம்வாதஸரணியை நாமே கல்பித்தோமென்றாலும் குறையொன்றுமில்லையே.

காஷிஜிஸ்ருஷ்டி கஂஸம்ஹோத்வ ஜமயிரஸாழ்............... கஂவிதஃ கஂஜஷுகேஷாணிவாஜ: என்று இத்தகைய ஸம்வாத ப்ரஸங்கங்கள் கவிவரர்களின் வாக்கில் வாரெவராயும் வெளிவந்திருப்பனவுள. நர்மதாநதிக்கும் டனுக்கும் நந்ததாக இந்தச்லோகத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்ற ஸம்வாதம் உண்மையன்றே. கவிக்கு விவக்ஷிதமான தொரு விஷயத்தை அழகுபட வெளியிடுதற்காகவே இவ்விதம் ஸம்வாதம் அமைக்கப்பட்டது என்பதன்றோ தத்துவம். திவ்ய ப்ரபந்தங்களிலும் *கதிராயிரமிரவி *பட்டிமேய்ந்தோர் காரேறு *மானமருமென்னோக்கி* முதலான பதிகங்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ள ஸம்வாதமும் இத்தன்மைத்தேயிறே. ம்தேசிகனும் ஸங்கல்பஸூர்யோதயத்தில் பலபல ஸம்வாதங்களைத் தாமாகவே அமைத்து அருளிச்செய்திருக்கக் காணுகின்றோம் கிவஹூநா? வேதத்திலுமுள்ள ஆயிரக்கணக்கான ஸம்வாதங்களை ஸம்விஸ்தாரணஸாதிஸ்ருஹூதிகள் இவ்வழியிலே தான் நிர்வஹிக்கின்றார்கள் தஜாஷாழ்.

நாம் காட்டிய ஸம்வாதத்தில் ஸம்ப்ரதாயப்ரவ்ருத்திகளைப் பிறர் நிரூபிக்க விரும்பினால் 'அவ்வண்ணமாக ஸம்வாதம் நடந்ததன்று' இவ்வண்ணமாகத்தான் அது நடந்தது என்று தாம் ஒரு ஸம்வாதத்தை அழகாக அமைத்து அதிலே ஸுவிவக்ஷிதங்களான ஸாஸ்த்ரார்த்தங்களெல்லாவற்றையும் பொருந்த வைத்திட்டால் தத்வார்த்தங்களை அனைவரும் எளிதாகத் தெரிந்துகொள்ள உபாயமா

யிருக்கும். அங்ஙனம் செய்யாததோடு ஸவிவக்ஷிதமான அர்த்தம் இன்னதென்பதை அணுவளவும் காட்டாதே ஆதியோடந்தமாக அவஹேளனோக்திகளையே பொழிந்து ஒரு புத்தகத்தை ப்ரகாசனம் செய்துவிட்டால் அது ப்ரபத்தியின் ஸ்வரூபத்தை நிரூபித்ததாக ஆய்விடுமோ?

பொழிகிற … களும் அஸம்பத்தங்களிலே நிர்காமர் 'குன்றபாக்கம் ஸ்வாமிக்கு ஸம்ப்ரதாயத்தில் ப்ரவேசமில்லை. தமிழும் தெரியாது” என்றும், விரக்தி பாஷ்யகாரர் யதிராஜாதர் என்றும் ஈடுமுப்பத்தாறாயிரப்படியைத் திருப்புட்குழி ஸ்வாமி உதாஹரித்தது நிவிதுஷமாகத்தான் பார்ப்பது வழக்கம்' என்றும் இப்படிப்பட்ட அஸம்பாஷிதங்களை நிரப்பியிட்டதனாலேயே விஜ்ஞாபனம் செய்ததாகுமோ? *நிந்த்யம் ததந்யதொது ந ந ஹி திரஸ்க்ருதோ ஹாஸ்ய:* நிரவதி … …………….* (அஸம்பாஷித நீதி) இத்யாதி தேசிகதிவ்யஸூக்திகளே சரணம். ஆஸ்திகர் ஆனவாதிஸர்களுக்கு உபதேசகர்களாக அமையவேண்டிய பெரியார்கள் இத்தகைய பழிகளில் மறந்தும் செல்லலாகாதே *உக்தம் ஹஸ்திகிரீசஸ்ய வீக்ஷணாய ந கிங்கரா:* என்றும் *வயம் து ஹஸ்திதிராஸாநாம் வாதராக்ஷாவது வகா:* என்றும்* இங்ஙனே அஸம்ஸம்ஸ்தம் பணித்தருளின நம் தேசிகனுடைய திவ்யஸூக்திகளில்மெய்யே அவகாஹிக்கப்பெற்றார் பயிலவேண்டிய நடை பரமகம்பீரமாகவன்றோ இருக்கவுரியது.

இப்பெரியார் எதையும் ஆழ்ந்து நோக்காதே அவாதப்ரவ்ருத்தி கொண்டே விதண்டாகோலாஹலங்கள் செய்து போருகின்றவர் என்பதையும், ஸாஸ்த்ரவகாஹமொன்று நியமனார்ஹங்களான விஷயங்களில் ஸஹஸா வந்து ஸாஹஸீயராயிருக்குமவர் என்பதையும்பற்ற, ஸாமீசீன்யாகாங்க்ஷிகள் ஒன்றிரண்டு விஷயங்களை இங்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகின்றேன்.

இக்காலத்தில் ஆத்மரக்ஷாயமென்று சிலர் செய்து போருகின்ற ப்ரவ்ருத்தி ரூபமான வியாபாரம் ப்ரவர்த்தயிதுர் உத்ஸாஹக ப்ரமாண

விரோதம் என்று ஸ்ரீமத் குன்றபாக்கம் ஸ்வாமி வாதிக்க உபக்ரமித்து அதனை விஶதமாக உபபாதித்துக்காட்டின பின் ஸ்ரீமத்திருப்புட்குழிஸ்வாமி "இது ஶ்ருதிவிரோதமானாலும் எங்களுக்கு ஶிஷ்டாசாரஸித்தமென்று கொண்டு இதைநாங்கள் விச்வஸித்திருக்கக் குறையில்லையே" என்று முடிவாக ஸாதித்தாரென்றும், அதுகேட்ட குன்றபாக்கம் ஸ்வாமி "ஶ்ருதிவிரோதமென்றபோதே இது ஶிஷ்டாசாரமன்று என்பதும் தீர்ந்ததுதானே' என்று ஸாதித்தாரென்றும் அவ்வளவோடு இருவர்க்கும் வாதகோஷ்டி ஸமாப்தமாயிற்றென்றும் அடியேன் பரிசிஷ்டக்ரந்தத்தில் எழுதியிருந்தேன். இதைப்பற்றி வெகு அவலீலையாக தூஷணமுரைக்கப்புகுந்த இப்பெரியவர் "யஜ்ஞஸமயத்திற்கு ஶ்ருதியும் எவ்விடத்திலே? ஶ்ருதி உண்டானால் ஶ்ருதியே ஸ்வதந்த்ரமாக அநுஷ்டாபகம். அங்கு யஜ்ஞ ஸமயம் எதுக்கு? மார்கழி மாதத்திலே... ......" இத்யாதிகளை யெழுதியுள்ளார்.

ஸம்ப்ரதாயே. இவ்விஷயத்தில் நன்கு விசாரித்து நிஷ்கர்ஷம் செய்தவர்கள் மீமாம்ஸகர்கள். ததாஹி. ஆசாரத்திற்கு ஆசாரமேவ நைவ ஶ்ருதியும் கிடையாது. ஆசாரமெல்லாம் ஶ்ருதிமூலமாகவே, உபலப்யமான ஶ்ருதிக்கு அவிரோதமாகவே இருந்தாலொழிய அது ஶிஷ்டாசாரமாகாது. இங்ஙனே கொள்ளாத போது ஆங்காங்கு அவரவர்கள் செய்து வருகிற ஸதாசாரங்கள், நிஷ்ப்ரமாணங்களான ஆசாரங்கள் அனைத்தும் ஶிஷ்டாசாரமென்று க்ரஹிக்கவேண்டி வரும். ஹோளா என்கிற ஆசாரம் ஶ்ருதிமூலமாகியேயன்றோ ப்ராமாணிகமாயிற்று. அதற்கு பாதகமான ப்ரமாணமும் உபலப்யமாகவில்லை. பூர்வமீமாம்ஸையில் ஶ்ருதிப்ராமாண்யாதிகரண ஹோலாகாதிகரணங்களில் "ஆசாரஸ்ய ஶ்ருதிமூலத்வம் ஸ்ம்ருதிகாரஸ்ய ஸ்ம்ருதிம் ததநுஸாரேண கல்பயித்வா ஶ்ருதிகல்பனம், ஸ்ம்ருதீநாம் தத்ஸாபேக்ஷத்வாத் விஶேஷ: ச தஸ்ய ஶ்ருதிவிரோதே ஆசாரஸ்ய யாவச்ச்ருதிதர்ஶனம் யாவத் ஸ்ம்ருதிதர்ஶனம் வா அநநுஷ்டானம்" இதி ஒன்றை ஶிஷ்டாசாரமென்று எப்போது சொல்லலாமென்

னில், ப்ரமாணவிரோதம் சிறிதுமில்லாமலிருந்தால் அப்போது சொல்லலாம். ஒரு ப்ரமாணத்தோடாவது விரோதம் விளங்குமாகில் அந்த ப்ரமாணத்திற்கு உபோத்பலகமான ப்ரமாணாந்தரம் கிடைக்குமளவும் ப்ரமாணவிரோதஸ்ய தோஷஹேதோ: ஆசாரம் அங்கீகரிக்கத்தக்கதன்று என்பது இதனால் ஸாதிதமாயிற்று.

ஸ்ரீமத்திருப்புட்குழி ஸ்வாமியும் ஸாரஸாரத்திலே "ஆசாராணாம் ஸ்ருதிமூலகதயா ப்ராமாண்யம் ஸ்ருதிவிரோதே து தேஷாம் ந ப்ராமாண்யம் யதா சாக்தானாம் ஸுராபானாதி ஆசாரஸ்ய" என்று இவ்வர்த்தத்தையே ஊர்ஜிதப்படுத்தியுள்ளார்.

ஸாஸ்த்ரார்த்தவர்ணனம் இங்ஙனே திகழும்போது இப்பெரியவர் எழுதுவதென்கொல்? "அத்ருஷ்டார்த்தமெனவழங்கும ஆசாரம் ப்ரத்யக்ஷக்ராஹக ப்ரமாணவிருத்தம் தெய்விகத்வாத் ஸ்ம்ருதிஸம்மதஸ்வவிருத்தம்’ என்று ஒரு கொள்கையாகக் காட்டி ஸ்ரீமத்குன்றபாக்கம் ஸ்வாமி நிரூபித்துக்கொண்டேயிருக்கும்போது ப்ரத்யக்ஷஸ்யைவ ந ப்ராமாண்யமென்பது அதற்கு எங்ஙனே வடிக்கும்?

உங்களுடைய ஆசாரத்தில் நான் காட்டின ப்ரத்யக்ஷக்ராஹக ப்ரமாணவிரோதத்தையும் தேசி ஸ்ருதிஸ்ம்ருதிவிரோதத்தையும் நிரஸிக்க வல்ல ப்ரமாணம் உங்களுக்கு ஒன்றுமில்லையென்றபோதே உமது ஆசாரம் ப்ரத்யக்ஷஸம்மதமுமன்று என்பது ஸித்தமாகவில்லையோ? என்று குன்றபாக்கம் ஸ்வாமி அருளிச்செய்தது ஸாஸ்த்ரஸாமரஸ்யஸ்வாரஸ்யஸாதிதமேயாகுமென்பதை ஸாஸ்த்ரவித்ப்ராஜ்ஞர்கள் உணர்வர்கள்.

இந்த விஷயமான ப்ரஸ்தாவத்திலேயே இப்பெரியவர் அடியேன் சென்னையில் உபந்யாஸங்கள் நடத்தி வருவதைப்பற்றி ஏதோ இழிவாக எழுதநினைத்தும் யதாஹம் கேஸவே ப்ருதிவேஸா: ப்ருதிவீபதே* என்ற கணக்கிலே முறைதவறுதல்தானே எழுதிமுடித்தார். (அவருடைய நூலில் பக்கம் 19ல்)

பட்டணம் நற்சந்தியிலே இவர் (அண்ணங்கராசாரியர்) உபந்யஸிக்கிறாரென்றும் கேள்விப்படுகிறோம்'' என்றெழுதியுள்ளார். இந்த இப்பெரியவர்க்கு விவக்ஷிதமென்னவென்றால் சென்னையில் நடைவீதிகளில் கேட்பாரின்றிக்கே உபந்யஸிக்கிறானிவனென்று ஏதோ இழிவாக எழுத நினைவு. வெளிவந்த சொல்லோ இந்த விவக்ஷைக்கு விபரீதமாயுள்ளது. நாற்சந்திக்கும் நற்சந்திக்கும் வாசியறிந்திலர். நற்சந்தியிலே என்றெழுதியுள்ளவிவர் நற்சந்தியென்பது நல்லோர் கூட்டம்' என்ற தமிழ்நிகண்டுவை உணர்ந்தேயிருப்பர். உண்மையில் பல்லாயிரம் நல்லோர் கூடுமிடத்தில்தான் சென்னையில் அடியேன் உபந்யஸித்து வருவது. அந்த உபந்யாஸ ஸபையின் வைபவவிசேஷங்களை, பவஸு ஆனிமாதத்தில் வெளிவந்த வேதாந்ததீபிகையே விரிவாக வெளியிட்டுள்ளது. அந்த வ்யாஸத்திலிருந்து சில பங்க்திகளை இங்கு எடுத்தெழுதுகின்றேன்,

"பிரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணனுடைய ஸந்ததியில் தோன்றினவரும் அந்தத் திருவம்சத்திற்கு ஏற்ற ஞான அனுட்டானங்கள் நிரம்பப்பெற்றவரும் நாடெங்கும் பரவியநற்புகழ் பெற்றவருமான ஸ்ரீகாஞ்சீ அண்ணங்கராசார்ய ஸ்வாமியின் கல்வித்திறத்திலும் உபந்யாஸசைலியிலும் க்ரந்தலேகன வைகரியிலும் ஈடுபடாதவர்கள் பெரும்பாலும் இருக்கமாட்டார்கள். இஸ்ஸ்வாமி ஸம்ஸ்க்ருதபாஷையிலும் தமிழ்ப்பாஷையிலும் இயற்றி வெளியிட்டிருக்கின்றவும் நாளைக்கும் வெளியிட்டுக்கொண்டிருக்கின்றவுமான பற்பல அரும் பெரும்நூல்களினால் இவருடைய உபயபாஷாப்ராவீண்யம் ஒப்பற்றதென்பது உலகமறிந்ததாகும். ஆழ்வார்களின் ஸ்ரீஸூக்திகளிலும் ஆசார்யர்களின் ஸ்ரீஸூக்திகளிலும் அனேக பாகங்களுக்கு இந்த ஸ்வாமியின் அருமையான வியாக்கியானங்கள் வெளிவந்து பண்டித பாமரவாசியில்லாமல் எல்லோருக்கும் மிகப் பயன் பட்டுக்கொண்டிருப்பதுபற்றி நாம் அதிகமாகச்சொல்லத் தேவையில்லை. இவருடைய அதிசயங்களெல்லாவற்றுக்கும் மேலாக இந்த ஸ்வாமி மூன்று வருஷகாலமாய் சென்னைமாநகரில் சனி ஞாயிறு தோறும் அருளிச்செய்து கொண்டுவருகிற அமுதமொழிமயமான உபந்யாஸங்களின் சிறப்பு விலக்ஷணமானது. சென்னைப்பட்டணத்தில் வித்வான்களுடைய உபந்யாஸங்களை அடிக்கடி நடத்திவைக்க அநேகஸபைகளும் சாரிடிகளும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட ஸபைகளுள் பகவத்கதாப்ரஸங்க ஸபா என்பது ஒன்று. மற்ற எல்லாஸபைகளைவிட இந்த ஸபையே சென்னையில் முதன்முதலாக ஏற்பட்டதென்றும் இது சிறந்த பிரமுகர்களால் ஸ்தாபிக்கப்

பட்ட தென்றும் தெரியவருகிறது. இந்த ஸபைஏற்பட்டு இற்றைக்கு 40 வருஷங்கள்போல் ஆகின்றன. இதுவ ரயில் இந்தஸபையில் அநேக வித்வான்களுடைய ஹரிகதாகாலக்ஷேபங்களும் ஸங்கீதக்கச்சேரிகளு உபந்யாஸங் ளும் விசேஷமாக நடந்திருக்கின்றன. ப்ரஸித்தர்களாயிருந்த ப்ரஹ்மஸ்ரீ பஞ்சாபகேச சாஸ்திரியாரவர்கள், பருத்தியூர் கிருஷ்ண சாஸ்த்ரியார ர்கள் பண்டிட் லக்ஷ்மணாசார்யரவர்கள் முதலான மஹான்கள் இந்த
ஸபையில் அநேக காலக்ஷேபங்கள் நடத்தியிருக்கிறார்கள். தங்கசாலை வீதியிலுள்ள தொண்டமண்டலம் ஹைஸ்கூல் ஹாலில் இந்த ஸபையின் காரியங்கள் நடந்துவருகின்றன. ஷை ஹால் ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் வீற்றிருக்கக் கூடிய மிகவிசாலம் அ மந்தது. 1931ஆம் வருஷம் ஜூன்மாதத்தில் ஸ்ரீ அண்ணங்கரா ாரியர்ஸ்வாமி ஷை ஸபையில் உபந்யாஸங்கள் செய்தருள நியமிக்கப்பட்டார். புஸ்தகம் வைத்துக்கொள்ளாமலும் கைக்குறிப்புகளுமில்லாமலும் கங்கா ப்ரவாஹம்போல் ஸ்வாமி ஸாதித்துவரும் உபந்யாஸங்களைக்கேட்டு அதிசயப் படாத ர்கள் யாருமில்லை. வால்மீகிராமாயணம், கம்பராமாயணம், பிள்ளைப் பெருமாளையங்கார் பாடல்கள், திருக்கோவையார் முதலான தமிழ்க்கிளவி நூல்கள், ஸ்ரவ்ய நாடக அலங்கார ச்லோகங்கள், ஸகல ஆசார்ய ஸ்ரீஸூக்திகள் ச்ருதி இதிஹாஸ புராணங்கள் ஆகிய இவ்வளவையும் இனிமையாகப் பொழிந்துகொண்டு ஸ்வாமி நிகழ்த்தும் உபந்யாஸங் ள் மிகவும் அருமையானவை. இப்படிப்பட்ட அமைப்புடன் விசேஷார்த்த உபந்யாஸம் இதுவரை எங்கும் கேட்டதில்லை என்றே பலரும் அபிப்ராயப்படுகிறார்கள். ஆயிரம் ஜனங்கள் கேட்டுக்களித்து வருகிறார்கள். ஆங்கிலத்தில் பி. ஏ. யம். ஏ. முதலான பட்டப்பரீக்ஷைகள் தேறி னவர்களும் தமிழ்ப்பண்டிதர்களும் வடமொழிப்புலவர்களும் பலவகை உத்யோகஸ்தர்களும் வியாபாரிகளும் அநேகமத ஸம்பிரதாயஸ்தர்களும் திரண்டு மிக்க குதூஹலங்கொண்டு கேட்டுக் களிக்கும்படியாக நடத்தப்பட்டு வருகிறது இவ்வுபந்யாஸம்."
என்று நான்கு வருஷங்களுக்குமுன் வெளியிடப்பட்டுளது.

இபபடி வெளியிட்டிருக்கிற பத்திரிகை எது? உலகப்பிரசித்தமான வேதாந்ததீபிகை அது யாருடையது? இவர்களுடையது. ஸ்ரீ வி. வி ஸ்ரீ ஐயங்கார் நடத்திவருவது

"ஶ்ரோதார: ஸஹ்ருதயா: ஸுதீ ஸாவதாநா: ஶ்ருண்வந்தி ராமாயணம் ஶ்ருதா:
ஶாவிஜஸ்ய யாத்ருதம் ஸாமுஷிதம் ஸத்கை ந்ருதீயதே ச। ஶ்ருண்வாநம்
ஸாஹஸம் விவர்ஷ ஹாதவேவி ஜுஹ்லீராவஸாத: ஶ்ரோதாஸம்ப்ருதி
ஸவல்விஷ காமயிருணம் தராபெயாஹாநு॥" என்று ஸ்ரீ

அஹோபிலமட வித்வத் சிகாமணி ஒருவர் அந்த உபந்யாஸ ஸபா மண்டபத்தில் (8-5-38ல்) பரக் உபந்யஸித்ததும் ப்ரஸித்தம்.

இதர ம்ப்ரதாயஸ்த வித்வான் ளும் அவர்களது பத்ரிகை ளும் இங்ங னை பு ழாநிற்கஇப்பெரியவர் சமது ஆத்மகுண பௌஷ்கல்ய விசேஷத்தாலே இ ழநினைத்தாலும், இவரு டைய நினைவை இவரு டைய சொல்லும் பின் செல்லமாட்டாத திப்ராயத்தையே ரஸிக ள் குறி ெ ாள்ளவேணும். ந னூலில் தன்னை மறுதலைபழித்த கலையில் தன்னைப்புகழ்தலும்தகும்'' என்றொரு ஸூத்ரமுள்ளது. பிறபெரியார் பு ழ்ந்தவற்றை எடுத்துக்காட்டின வத்தனையே இ கு.

அத்ருஷ்டா த்தம் என்கிற [ஏகதேசி யின்] ஒரு அனுட் ானத்தைப்பற்றின தத்துவமும், இதில் நம்தேசி னுடைய திருவுள்ளம் இன்னதென்பதும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு நன்குதெரியவேண்டியது மி வஸ்யமேயாதலால் இதைப்பற்றின விசாரத்திலே இப்பெரியவர் பிரவேசித்து, முன்னிலும் நன்றாகப்பரமார்த்த ப்ரகாசநத்தை நாம் செய்யும்படிக்கு அவகாசமளித்ததற்கு நாமும் நல்லுலகமும் பெருநன்றிபாராட்டுதலே நன்று.

ஶ்லோ த்ரைவிஷ்டபைரபி துராஸதவைபவாய
ஸம்ஸாரஸாகர ஸமுத்தரணைகஸேதோ:
யா தத்கதாபி ஸகலத்ஸ்ய ஸதாம் நிஷேவ்யா
த்ரைவிஷ்டபைரபி துராஸதவைபவா ஸா ॥

தஸ்யாஸ்து ஸாதனமுபாஸனமேவ ஸத்யம் ஸ்வாதந்த்ர்யயோகி ஸகலம் பரமம் ச தஸ்ய। தாதாத்ம்ய ஸம்ப்ரதாய ஸாத்விக ஸௌம்ய ஸத்ய வைதிக ஸித்த ஸ்வாமி ஸம்ஸ்கார த்ருத்வமார்க ஸஹஸ்ர நிஷ்டா:॥

ஸ்ரீவேதாந்ததேசிகாசார்ய வைபவம்॥

மிகவும் வயோவ்ருத்தரான இப்பெரியவர்க்குச் சிறியேன் பணிவுடன் பணிப்பதொன்றுண்டு. ஸ்ரீமந்நிகமாந்த மஹாதேசிகனும்

உச்சிமேல் வைத்து மெச்சின ஸ்ரீவசநபூஷண திவ்யசாஸ்த்ரத்தில் இன்ன விஷயமுள்ளது என்றுமறியகில்லாதவிவர் அடிக்கடி ஸநாவஸ்யகமா அதனை இகழ்வது ச்ரேயஸ்கரமன்று. மஹாப்ராஜ்ஞரான ஸ்ரீமத் அஹோபிலநாராயணஸ்வாமி தம்முடைய புருஷகாரமீமாம்ஸையில் *ஜகதிமம் ஸம்ரக்ஷஸ்வ ஸ்ரீவசநபூஷண* என்று போற்றின இந்த திவ்யசாஸ்த்ரத்தை இகழ்ந்து அபசாரப்பட்டோமே" என்கிற அநுதாபத்துடன் ஸ்ரீமத்திருப்புட்குழி ஸ்வாமி செய்துகொண்ட நிஷ்க்ருதிகள் ஜகத்ப்ரஸித்தம். இதெல்லாம் இப்போது கல்பிக்கிற ஐதிஹ்யமென்றாலும் என்க.

ஸ்ரீவசநபூஷண திவ்யார்த்தங்களை ஒன்றுவிடாமல் தம்முடைய ஸ்ரீஸூக்திகளிலே தேசிகன் அப்படியப்படியே அமைய வைத்திருக்கின்றாரென்னுமிடத்தை அணுமாத்ரமேனும் அபலபிக்கப்போகுமோ? இதையெல்லாம் ஏற்கனவே அடியேன் ஸத்ஸம்ப்ரதாயபரிசுத்தி முதலியவற்றில் விரிவாக நிரூபித்துமிருக்கிறேன். இப்போதும் அபூர்வமாகச் சில தேசிக திவ்ய ஸூக்திகளை யெடுத்துக் காட்டி ஸஹ்ருதயாந் ஹர்ஷயிஷ்யாமி.

நாமாக ஒரு ப்ரவ்ருத்திசெய்ய முற்படலாகாதென்றும் ப்ரபத்திநிஷ்டையுங்கூட எம்பெருமானருளாலே வாய்ப்பதொன்று என்றிருக்கவேணுமேயல்லது அந்த அத்யவஸாயத்தை நாமாகச் செய்துகொண்டோமென்று நினைக்கவும் கூடாதென்றும் இப்படிப்பட்ட அர்த்தவிசேஷங்களையேயன்றோ பிள்ளையுலகாசிரியர் அருளிச்செய்வது. இவ்வர்த்தங்களிலேயன்றோ உந்தமக்கு வித்வேஷமுள்ளது. இவ்வர்த்தங்களைத்தான் ஸ்வாமி தேசிகனும் சிலாலிபியாக ஸுஸ்பஷ்டமாக அருளிச்செய்கிறார் என்பதை யுணர்ந்தால் வித்வேஷப்ரஸக்தியில்லையே. ஸ்வாமி தேசிகன் பக்கலிலும் வித்வேஷம் வஹிக்க வன்றோ ப்ராப்தமாகும். மேற்குறித்த அர்த்தவிசேஷங்களை தேசிகன் அருளிச்செய்திருக்குமிடங்களில் சிலவற்றை இங்குக்காட்டுகின்றேன் ;—

ஸ்தோத்ரபாஷ்யத்தில் * தவாம்ருதஸ்யந்திநி பாதபங்கஜே நிவேசிதாத்மா * என்றவிடத்தில் "ரக்ஷணோபாயத்வேந *இத்யாதி

[illegible] என்றும் "[illegible]" என்று மருளிச்செய்தார். அதிலேயே (ச்லோ. 45ல்) *[illegible]* என்பதற்கு மூன்று நிர்வாஹங்களருளிச்செய்கிறார். மூன்றாவது நிர்வாஹமாவது, '[illegible]' என்பதாம். இந்த ஸ்ரீஸூக்திகளால் விளங்குவதென்ன? ஸ்ரீவசநபூஷண திவ்யார்த்தமத்தனைபோக்கி வேறொன்றில்லையே.

"ஆநந்தமயனை எம்பெருமானுக்கும் [illegible]" கூறுகிறார் பிள்ளைலோகாசாரியர்" என்று இங்ஙனேயொரு ப்ரபலதூஷணம் பெருகிச்செல்லாநின்றது. அந்த ஸ்தோத்ரபாஷ்யத்திலேயே (அதே 45ஆம் ச்லோகத்தில்) *[illegible]* என்று விவரித்தருளாநின்ற தேசிகன் "[illegible]" என்றார். ஆச்சான்பிள்ளைகூட இவ்வளவு அருளிச்செய்திலர். இந்த ஸ்ரீஸூக்தியின் பொருளென்ன? விவரிக்கப்பட வேண்டிய க்ரமத்தை தேசிகன் நமக்கு வைத்தருளவில்லையே. [[illegible]] என்கிறார். ஆபத்காலங்களில் [illegible] எப்படியிருப்பன் என்பதிலும் விப்ரதிபத்தியுண்டோ? [illegible] என்கிற சொல்லாலே லோகத்ருஷ்டியைப் பண்ணியருளுகிறார்.

இனி இதெல்லாம் சாஸ்த்ரார்த்தமன்று அதிவாதம் என்னப்பார்க்கவேணும். எவ்விதமாவாவது நிர்வஹித்துக்கொண்மின். நம்பிள்ளை பிள்ளையுலகாசிரியர் போல்வார் அருளிச்செய், அர்த்தங்களையே தேசிகன் இன்னமும் சிறப்புப்பெறுவித்து அருளிச்செய்கிறார் என்பதுதானே தேறிநிற்கின்றது. [illegible] விலே ஈடுபட்டுப்புகுந்து உள்ளங்குழைந்து அருளிச்செய்யுமவையை அதிவாதமென்பது? இதுவன்றோ நாக்குச் சாரணம்.

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

அவதாரிகை முற்றிற்று.

விஷயஸூசிகை.

இந்த அநுஷ்டானார்த்த ஸர்வஸ்வ க்ரந்தத்தில் விரிவாக நிரூபிக்கப்பட்டுள்ள முக்கிய விஷயங்களாவன:

1. எம்பெருமான் ஸ்வஸம்பந்தி ஸம்பந்தி ஸம்பந்திகளுக்கும் நித்தனி ப்ரபத்தியை எதிர்பாராமல் முக்தியளிக்கிறானென்பதை ஸ்ரீபாஷ்ய ச்ருதப்ரகாசிகையிலும் தத்வடீகையிலும் நிரூபித்துள்ளவைகள்.

2. ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தில் த்வயோச்சாரணாநுஸந்தானத்தாலேப் பத்தியநுஷ்டானம் பிறந்ததாக ஸ்வாமி அருளிச் செய்திருப்பதைப்பற்றின விவரணம்.

3. ஸர்வப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தியே ப்ரபத்தியென்று மீமாம்ஸா ந்யாயங்களைக் கொண்டும் பரக்க நிரூபித்தல்.

4. சரணாகதி கத்ய தத்வத்தை நிரூபித்தல்.

5. ந்யாஸதிலகத்தில் முக்கியமாகவுள்ள இரண்டு ச்லோகங்களின் பொருளை மிக விரிவாக விவரித்தல்.

[illegible]
[illegible]

ஶ்ரீ:

ஶ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

“ஶ்ரீதேஶிகதர்ஶநகநகோத்தாரக” பிருதாங்கிதேந

ஶ்ரீகாஞ்சீ ப்ரதிவாதி பயங்கர அண்ணங்கராசார்யேண ப்ரணீதம்.

அத்ருஷ்டார்த்தஸாரஸர்வஸ்வம்

ஶ்ரீமல்லோகார்யமுநேர்வசோப்ருதமுகாத்யதே:
ஜாஷ்டம்ஶாமத ஹ்ருதயத்ரயம் பக்ஷநாவிஶ்ய |
நாநாம்ருதேஷு ப்ரஸ்ஸ்தேஷு நிஶ்ரேயஸஸ்ய ஸாதநேஷ
ஜாதோ, வந்தே வேத்யடநாயம் மாஶாதேஹம் |

ஶ்ரீமத்வராஹார்யமாமுநீநாம் பஹுவஶ்ருதீ:
ஶ்ருத்யர்த்தாய ஸ்வாஜ்ஞமீஷ்டஸிஹ்ருதய்ஃ
க்ருஷ்ணாவப்ரஶ்நிஷ்டேநிபத்தோ பாவநேஹாமேத்ய
நித்யம்ஜீயாக் ப்ரணதயோஸ்மத்ராவதாரணா ||

அநோதநோத்ரா ஸவஶ்ருத்திதயாய
வ்யாவ்யாநைஶ்ச யதூண தத்ரதிஸம |
அயமாஶ்ரேஷ்டம் அபஹாரதம் விஷயாணாம்
வேதார்த்யாயோபவநமத்ருஷநிவாயம் |

இதம் ஶ்ரீமத்ராமாவரஜமுநிவாசாஜ்ஞவிமவா
ஷிதா:, காரேகஷிம்ஸ்த்ர தத்ர தத்ராஹிமவதாம்
அவாவரேஷிப்ரா ஷிஜகாஜகமேகநிரதா
அவஸ்யம்தே:காயம் ப்ரதிநிமதரஷாயந்நடநம்

வாரதீதோ யதிராஜஸிஷ்யம்
வேதாந்தஸமயாதிமார ரக்திநிஷ்டம் |
ஶ்ரீவேஷ்வாரேண்ணதஷ நதத்ரதஷி
நிக்ஷேஷதஸ்ஸமேத நிரமயார:

வா௩ரஸாய்யூ வாயவிஶேஷஉ,தி
ஒூய ர,நவிஉ ஹரவிந்யூவ,நழ
கதிதிரு காயிக ரய௩ஹவெ
விஉய தூ்ய-ரெநதிவிஉ யூவிஶா

யஶாகாஉ அரஞெதெ தநொஹாநிந௩ ரஷிந
வாகஷிகெ ௩ரிதவெ்யா௰ுல ரய௩ஸொரஉஷ்ருவிவ்யூதெ
ஷெபரி உபர௩நகணு ஹாரீதுராவுவாயாவி௩தவாவிர௩யா
வாஓிஹயஜூா பரவிஹாரீ ந்யாலவிஅரவிநி ௩ ரஶீ [ஶீ
வரிவாஉவரிஹாவாஹரிதாவா௩ கூரதிஷு௩
ஒூதிவகூிஷிவிதாவ வ ஷி கி ஹொ
நிம ரஜூம௩ர௩ ய௩நிரவஉ்ூஹா ரய
நிவிஶ உ விவாணொஉி உய௩ரொக்ஷி நி ரெ

சருதபர ரசி ரதத ட ர ரஹஸ்யத்ரயஸாராரதத நிருபணம

பர புருஷார்த், மெ ' கிற அரும்பெரும்பேறு பெறுதற்கு ரம் ஒரு உபாயாநுஷ்டா ம் செய்தே தீரவேண்டுமா? அ ' து 'ருத 'ருத்யர் ளான மஹாசார்யர் ளு டய ஏதேனுமொரு ' ப 'த விசே ஷத்தாலேயே கா ' பேறுபெற்றோமா விரகு ' டா? என்றுவிமர்சி 'கும வில், ஸ்ரீஹாஷ்யத்தி ' மங் ளச்லோ மான * அகிலபுவந ந்மேத்யாதியா ஸ்ரீஸூ௫ 'தியிலேயே ம 'கு ' தெளிவு பிற 'குமாறு ரணலாம்

அதில் விநதவிவித பூதவ்ர தரகைக்ஷகதீக்ஷே எ ' பதா த்விதீ யாஉம் இ 'சே சேமித்திரு 'கும் ஓர் மஹாய௩த் த நியி ர நெஞ்சிற்கொள் ே ணும். [வி த ண 'கின விவித பல ப் பட்ட பூதவ்ராத ப்ராணிஸமூஹங்களை, ரக்ஷ ரக்ஷிப்ப தயே ஏ தீக்ஷே மு 'கியமா விரதமா 'கொண்டவ '] எ 'று சப்தா ௩ ' இங்கு பூதவ்ர த என்றவிடத்தில் சருதப்ர ரசி ர ரர்

ரும் (தத் டீகை யில்) ம்தேசி னும் நிரூபித்தருளியு ள விசே ஷார்த்த ' டு ஞ் சயுருக்குகின்றது.

பூதஸ்ர தமென்பதற்கு ப்ராணி ஸமூஹமென்று பொரு ா ளுலும் இதில் சிறிது உட்புகுந்து ஆராயடே ண்டும். ப்ர ஹ்மண ஸமூஹமென்று சொன்னுல் பிராமணர் ளிற் ாடிலும் வேறு பட்ட ஸது இங்குத்தோ ' று தில்லே பல ப்ராஹ்மணர் ளி ' திரட்சி யயே ய ' ரோ ப்ராஹ் ண ஸமூஹமெ ' று வ்ய ஹரிக் ரோம் ரா பரிஷத் ள ' னுமிடத்திலோ ன்னில் இப்படியில்லே. பல அர ர் ளின் திரட்சி ய ராஜபரிஷத்தென்று சொல்லுகின்றி டே ாம் மந்த்ரி ளும் ப்ர ஜ ளுமாகிய இதரா ளும் அரசனோடு கூடியிருக்குமிருப் பயே ரா பரிஷத்தெ ' கிறோ ' ப்ர ஹ்மண ஸமூஹ ள ' றவிடத்திலு ' ரா பரிஷத ள ' றவிடத்திலும் அவி சேஷேண ஷஷ்டீதத்புருஷ மா மே கொ ' ளுகிறோம் மா த் தில் ரசியில்லேயாயினும் பொருளில் கெடு ாசியு ' ளது.

இவவிடத்தில் ஹூதவ் ஸநீவாத ஹூதவாத; ஸ ஸரீதவ ஸநிதொவிததஸவகாரணாக்ஹமவத ரக்ஷ்யாஜதய ஹிவாய வபாஉஹநாஷ்ய வக்ஷீவா யெ உவெஷவ ஸ ஸாயா தெநெ ெதெ யாஸ்யுஜிதஹிஷோ வா வஉழ இத்யாதியா வுள்ளது ச்ருத ப்ர சி ா ஸ்ரீ ூ ' தி. வி த ப்ரா ணி ளேமாத்திரம் ரக்ஷித் கயன்றி ' டே அந்த ப்ராணி ளோடு ஸ ' பந்தம் பெற்ற ர் ளேயும்கூட அ ா ளுடைய [வூவஉநிஹிஉஷ விநதவாணி ளின்] வி தியே ாரணமா ரக்ஷி ' கிறு ' எம்பெரு ா ' என்றதாயிற்று. இங்கு ' ததஸவ ாரணாக் என்கிற ஸ்ரீஸூ ' தி மி வும் வயெயம். ம் தேசி ன் இ ' உத் த தத் டீ யில் வெகு அழ ா உபபாதித்துப் பொருந்த ' கிறார் அ ' விடத்து ஸ்ரீஸூக்தியா து " ஹூதவ் ஸநீவாத தூ தாநி தஹீயாநிஅ· ஷஷ்யாஸ ஸநஸா ரநெயாக்தெ கநயயாவா தபஸ்வநெநாவெக்ஷ்யாக். நஹய்தூஸதூவக் ஸ ஹதாநாஉவ வ ரதீ: ஹுாவாவிவஉா! இத்யாதி· மூலத்தில் ரக்ஷாபதத் த லே விவக்ஷிதமான ரக்ஷணம் கஸாயாரணஸ்ய வாஉவயோ

நவ்யசோகக்ஷசெவ்யவ்ருத்தாநழ என்று நிர்ணீதமாயிருக்கை யாலே இந்த சோகவ்ருத்தாநம் விநத ஹஸ்தங்களுக்கு மாத்திரமன்று தத் ஸம்பந்தஸம்பந்திகளுக்கும் சுவ்ருதிஹதம் என்கிற அர்த்தமே நம் தேசிகனுடைய [மேற்குறித்த] திவ்ய ஸூக்தி களாலும் விசதீ க்ருதமாயிற்று.

இனி ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸார திவ்ய ஸ்ரீஸூ 'தி பரிசீல ம் பண்ணுவோம். அதில் க்ருத க்ருத்யாதிகாரத்திலே அ ாதி காலம் ஆஜ்ஞாதிலங்கனமடியாகவுண்டான ஹமவந்நிக்ரஹத்தாலே ஸம்ஸரித்துப்போந்த நமக்கு ஏவலோ வ்ருத்திகையான ப வ' க்ரு யடியாகவுண்டான ஸதார்சா'ய கடாக்ஷ விஷயீகாரத்தாலே வந்த அயொத்வாரணாநவத்வாரணத்தாலே வ்ருவ்ருத்த்யநுஷ்டாநம் பிறந்த பின்பு சரண்யவ்ருவஸாதநங்களில் இதுக்குமேல் ஒன்றில லாமையாலே நிக்ரஹ ஹேதுக்களையெல்லாம் க்ஷமித்துத் தீர்ந்த டியவர்தம்மைத் திருத்திப் பணிகொள்ளவல்ல ஸர்வசேஷி யான ச்ரிய பதி தன்பேறாகத் தானே ரக்ஷிக்குமெ 'று தேறி நிஹஃ ரனாயிருெ ' . இதுசாபாது எ 'கிற சரண்யவாக்யத்தின்' தீர்ந்தபொரு ' என்றருளிச்செய்துள்ள ஸ்ரீஸூக்தி ள் ல் தெளிவுபிறப்பிப்பன இந்த • ஸ்ரீஸூக்திகளின் பொருள் விவரண நிரபெக்ஷம். ஸதாசார்யகடாக்ஷவிஷயீகாரத்தாலேவந்தஅயொ த்வாரணாநவத்வாரணத்தாலே வ்ருவத்த்யநுஷ்டாநம் பிறந்தபி 'பு' என்கிற வாக்யமொன்றே இங்கு ஸாரதமமானது. அயத்தை ஆசார்யன் உச்சரிக்க சிஷ்யன் அதைப் பின்பற்றி அநுச்சாரணம் பண்ணுவதனால் வ்ருவதநம் தேறுகின்றது என்று ஸுஸ்பஷ்ட மா ' காட்டியருளினர்.

உக்திகளானவை சப்தசக்தியாலும் அர்த்தசக்தியாலுமாக இரண்டாலும்கார்ய ரங்கள் அயொத்வாரணாநவத்வாரணமென்பது திருவிலச்சினையின்போது உஜ்ஜ்வலதெசகாலத்தில்தான் ஸம்பவிப் பது. மற்றொருபோதிலும் இடையாதென்பது நிர்விவாதம். ஸம யாந்தரத்திலே இதைப்புதிதாக ஏற்படுத்திக்கொண்டாலும் விபரீத மேயாகும். ஸ்வவம்சு, அயத்தை ஆசாரியன் உபதேசிக்க சிஷ்யன்

அதைத் தன்வாக்கினால் உச்சரிக்கும்போது இதன் பொருளை அறியப்பெறாவிடினும் ஸம்ஸ்காரத்தாலும் காயக்லேசமும் இது தனக்கு ஸம்மதமாகையாலே அப்போதே இவன் ப்ரபத்தியை அநுஷ்டித்தவனாய்த் தேறிவிடுகிறானென்பது ஸ்பஷ்டமாக விளங்குகிற தேசிகன் திருவுள்ளம்.

ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தியே ப்ரபத்தியென்று பரக்க நிரூபித்தல்

ப்ரபத்த்யநுஷ்டாநமென்று வாசகம் காண்கையாலே இது வொருகாயக்லேசாதிவ்யாபாரம்போலேதோற்றியிருக்குமென்று நினைக்கவேண்டா. உபவாஸாநுஷ்டாநம் த்யாகாநுஷ்டாநம் ஸ்வாத்யாயாநுஷ்டாநம் மௌநவ்ரதாநுஷ்டாநம். இத்யாதிப்ரயோகங்கள் பல காணுகின்றோம். இவ்விடங்களில் காயிகவாசிகவ்யாபார நிவ்ருத்தியத்தனைபோக்கி வேறொருகார்யத்தின் அநுஷ்டானமுண்டாகக் காண்கின்றிலோம். 'வீடுமின்முற்றவும் வீடுசெய்து' என்றாழ்வார். இதில் வீடுசெய்து என்றவாசகத்தை நோக்கில் ப்ரவ்ருத்திரூபமான ஒருகாரியத்தைச் செய்யவிதிப்பதுபோல் தோற்றியிருக்கும். உண்மையில் அப்படியொன்றுமில்லை. பாஷ்யகாரர் ஸர்வத்யாகத்யாகசப்தார்த்தம் என்பர்கள். யாவதி யாவதி ப்ரவ்ருத்தே இத்யாதிஸ்தலங்களிற்போலவே விரக்தி விஷய நிவ்ருத்தே என்னுமிடங்களிலும் ஸர்வத்யாகத்திற்கு த்யாகமே ஸ்வரூபமாகச் சொல்லப்படுகிறது. வாக்ய வ்யவஹாரங்களில் காணுகிற த்யாகம் காயக்லேசவ்யாபாரரூபமாயுள்ளது. விரக்தி விஷயங்களில் காணுகிற த்யாகம் தவிர்வதமாகவுள்ளது. ஆகவே ஸ்வநுஷ்டாநாதிஸம்ப்ரவணம் பூர்வபக்ஷிகளுக்கு ஸித்தமேயாகும். ந்யாஸதிலகத்தில் "ஸ்வல்பேஷ்டோஸேவி என்கிற (12) ச்லோகத்தில் * ஸப்ரவ்ருத்திம் த்யஜதி * என்று ஸமர்த்தியுமிட்டு

ஸ்தாஸ்யாஜ்ஞாயதேயிஸ என்னும் வாக்யத்தை யெடுத்துக்கொண்டோம். இங்கே * ஜநிகத்ரு ப்ரக்ருதி * என்கிற வ்யாகரணஸூத்ரம் வித்வான்களுக்கு ஸ்ம்ருதிவ்யாபாரமாகும். இங்

கேஶிஶவுக்கு ஐந்தஜ்ஜகவும் உள்ளது. ஶிஶ தா ' விரும்பிச் செய்கிறகார்யம் என் வென்றுபார்த்தாலோ ஒன்றுமில்லையெ ' றே அனைவரும்சொல்லுவர்; நாம் ஶிஶவூாயரேகிடீர்

தண்ட ாரணியத்தில் பெருமாளைக் ' ட முனி ா ள் தம் மை * மஹஷஹஸதாஸவொயநா * என்றுசொல்லி 'வொ ா ' டது ஸ்ரீராமாயணவூலிஃம். ால்முட ' வும் நீட்டவும கூ மன் றி 'டே யுள்ள ஶிஶவூாயராகத் தம்மைக்கொள்ளும்படி அபே க்ஷித்த மஹர்ஷி ள்' என்று நம்தேஶிகன் பணிக்கும்படி * தேத ஸௌஜ்வாநூஷநுஷா வெ யஜஆரிண * என்கிறவிடத் திலே ய ஆரிகளென்று க ர்களாகக்கூறப்பட்ட முனி ர் தாமே பெருமாளைக் ண்ட ாறே ஸாவயாயாதூ ' தெளியப் பெற்று * மஹஷஹ தா எ ' று சொல்லி 'வொ ா ' டா ' ம 'கு ாய்க் 'கூடிய பாசுர ' எதுவொ ' றுபாரீர் ாயோடுநீடு ணி யுண்டு விசு டு ' ால்நு ர் 'து நெடுங் ாலம் ஐந்து தீயூடுநின்று த ஞ்செய்யுமாற்றல் பெற்றவுங் ளை ான்மஹஷஹதா என்று வொ ா 'ளப்போமோ? என்று பெருமாளு 'குத் திரு ுள் மா . உட டே [தவொயநா] என்றார் ள் அம்முனிவர். அ ர ர் ள்தந்தா மு 'கு ஈயவூாவுமாய் வருகிற யநத்தை ஸவஜநீயமா ப்பறறி யிருப்பர் ள் ாண்: அதுபோலே நாங் ளு ' தாவஸக்குடியிலே பிறந்த ாஸியாலேதவஸிகளாயிருந்தால் தவஸீ தா ஸஶாஅ என்கிறபடியே எம் ம வொஅநயர்களாக 'வொ ாண்டு இச 'கியரு டே ணுமத்தனைபோ 'கி இதையிட்டுக் ண்ணழி ' பபார் ' லாமே . எ ' றுவிண்ணப்பித்தபடி

இப்படிப்பட்ட திவ்யாய ஸயாராஸவூவாஹங் ள் பெரு கிச்செல்லும்குடியிலே பிறக்கப்பெற்றுலன்றோ பா ாயம் தெரி விரகுண்டாவது. ஊய கெவஞக்ஷீஶொவாயகவூதூயாதி ா எ 'கிற ஸஷெஷெஶிகதிவ்யஸக்திபின்படி 'கு ஸயூ ஸா யஶாதூக்ஷணமான வூவநநத்தை காயக்லெஶவாயூமும் ாய கெஶாவமுமான, வ்யாபாரமாக நினைப்பதும் அங்ஙனேசெய்து போருவதும் பொருத்தமு டக், ாகுமோ?

அடைக்கலப்பத்தில் ' பத்தி முதலாமவற்றில் பதியெ க்கு கூடாமல், எத்திசையுமுழன்றோடி யிளைத்து விழுங்காகம்போல் அ ட லம் ான் புகுந்தேனே' என்பது முதற் பாசுரம். ா ப ணின ப்ரபத்தியாவது ஸமஸ்த ப்ரவ்ருத்தி விரோதிஸ்வப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தியேயிறே. [ஸாத்ம நிவர்த்தித ஸமுத்ர] என்றது ாண்மின் ' இரு யும் விட்டேனோ த்ரௌபதியைப்போலே எ ப்பட்ட த்ரௌபதி பண்ணின ப்ரபத்தியும் ஸ்வப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்தி யத்தனை போக்கி வேறொன்றில்லையே. ' ஸஜருகக்ஷதெ தீரெ ஸ்ராஹருகக்ஷதெ ஜலெ'' என்னும்படியிருந்த ஸ்ரீ கஜேந்த்ராழ் ா 'கும் ஸப்ரவ்ருத்தி யொழிந்து* உதஸாஉதிஷ்யஜஸி* எ 'ன நின்ற நிலைமைதானே ப்ரபத்தியா ப் பேசப்பட்டது எ 'குமி 'ந மே ாணலாம்.

> யோ ப்ரவ்ருத்த்யாத்மகத்ருத்யஸ்ப்ரவத்திகம் ஹவெதத்தி
> ஸாஉ ஸமீதி வ்யாஹாரோ விஸஸாஸ்வவிஜயதாழ

> தஜெகொவாய ாயஸ்வவஸிதிஉயெஷ்டிஜ ப்ரவதநெ
> ப்ரவ்ருத்த்யாதஸெவாக்த்ந-உவய வடிதெ தவிஸதயெ
> ஸஜெஜ்ஞ வாஞாஜீ ஸஜிஹாஸிதி ததெ ப்ரவதந
> ப்ரஅக்ரு தக்கீதரக்ஷஉஹவஹிதி ப்ரஷாஉ்ஷஉஉதிதழ!

> ஸ ஷ்ஷீராகஷீஉ உகாஉதகாகக்ஷஉணகரதி-
> த்யஸஊ யொவ்யாவாஸஸஷஉதிஸ ஹவத்த விஜஹதா ।
> கஸீஜெஜஞண யஸ்யாதொ நவிஹஸிஸிதெவ்வ கயித
> வ ஸாணெ தெதெநெவ ப்ரவதந க்ருதிதெஷ்ஷ ஜஸஷெ

> ஸஹாயா வாஞாஜீ ஹரஸஉந்ஹவஷீ வஸிஹவ
> வ்யஉதாஸாயஉ தஸ்ய ஸ்யஉ ரூயத்யக்ப்ரயதநழ
> யொ தசெஷஹஷ்ய நவிகரூயஷீ தத ஹாக
> ப்ரவஜெதர்யஉக்தம்ஸா ஸ்வக்ருதிவிநிவ்ருத்தெத்வஹி பயள்

ஸாந்தீக்ஷ்ணம் உக்ஷ்ணேத்ரம் ஜநகதநயாயாம் க்ருதவதா
ஜயேநேநாகாரி ப்ரவசநவிதி ப்ராஞ்ஜ்யஜலஹ
வரி ஹ்ராணவாஸ்ய த்ரிஷ்ணஅஹவ்யநேஷ்ண ஹ்ரணதோ
நிவ்ருத்திஸ்ஸ ப்ராக்தம் ப்ரவசநமிதோநாஹ்ஸுகிவி

அஹ ஸம்ப்ரிஷாக்ஷ்யா ஹநவதிதாயெயெ ப்ரவசநம்
ப்ரதேநோத்ஸவம் வ்ரயதநநிவ்ருத்திஃபரஸஹக
ப்ரவர்தநீஷஅ கஹநிஹ கி வக்தஞ்ஜிதம்
யகிவஸ்ராக கா ஹோ! காரந்த க்ருவயஈ தகிவரணம்!

அதரேதஅக்த ப்ரவசநவாவஸ்ஈ க்ருதிரவள
ததைகொவாயகவாயவ்யவஹிதிஜயீ ஜநவக்ருதி
ப்ரவர்த்தேரஷ்டியா அவிஅ நஹவெஜாஹஜிஹெ
தவொள விஸாஞேநந வர்ஷிஜரஜிஜயீ தெகாஷவியார ||

என்று ஸாரத்யாஸார க்ஷேபிலே சொன்னோம்

ப்ரவ்ருத்திரூபமான ஸாதகப்ரமாணத்தில், ஸாதேவோதவ்ருத்து ப்ரயோஜ்யதா என்றிரு' யாலே நிவ்ருத்திரூபமானதற்கு ப்ரயோஜகதாம் பொருந்தமாட்டாதாகையாலும் ப்ரவ்ருத்திரூப ஸாரங்கோ' அதுபொருந்துமாகையாலும் ப்ரவசநமென்பது ப்ரவ்ருத்திரூபமாகவேயிருக்கத்தக்கதென்று சொல்லுவது பாஷ்யஸம்மதமாகாது ஈஸாவாஸ்யபாஷ்யத்தில் நிஷ்கர்ஷித்த பொருள்விஷயத்தை இங்கெடுத்துக் காட்டி நல்தெளிவுபிறப்பிக்கின்றேன். [அதில் நாலாவது அத்யாயத்தில் முதற்பாதத்தில் மூன்றாவது அதிகரணத்தில் இதுகாணத்தக் து.] ஸ்நாதகவிஷயத்தில் தஸ்ய வ்ரதம் என்று உபக்ரமித்து நேக்ஷேதோத்யந்தமாதித்யம் நாஸ்தம் யந்தம் கதாசந என்று ப்ராஜாபதிவ்ரதமென்று ஒருவிரதம் விதிக்கப்பட்டுளது. இங்கு விசாரம் நடக்கிறது ஸாமூதிவிகாவஜ க்ரியேஷா தஸ்ய வ்ரதமிதி] வ்ரதஸப்தேந உவக்ரமேந ஸங்கல்பயக்ரியாப்ரதிவாதநாக தத்ராநரோயேந உவஸம்ஹாரஸ்யா நிஷேயோவி ஸங்கல்பயாமேவ க்ரியா வியதே. ஸதஸவ நக்ஷேக்ஷதி ஹ்யாழ ஸம்க்ஷணாஹா வ கமராவ க்ரியெவ மக்ஷணயா விய

யதே; ததஸ்ஸங்கல்ப்ய ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்த்யவிதாஹோமஸ்தவாங்க இதி. இதனைச்சிறிது விவரிப்போம்: ஸந்தேஷ்யமான காயத்திற்கு ப்ரவ்ருதமென்றுபெயர். ஸூத்ரகன்விஷயத்தில் தஸ்ய ப்ரவ்ருதம் என்று சொல்லியிருந்தும் ஸந்தேஷ்யமான காயமொன்றும் மேலே சொல்லியிருக்கவில்லை. உத்தர ஜாதித்வம் ஸந்தேக்ஷத என்றதத்தனை. இது ப்ரவ்ருத்திர் ஸ்வகார்யமன்றுகையாலேவ்ருதவியாக எப்படி ஆகும்? என்று பூர்வபக்ஷம். இத மேல் ஸித்தாந்தமாவது ஸந்தேக்ஷத என்று நிஷேதமாயிருந்தாலும் அதுஸந்தேஷ்யமானவொரு க்ரியையை விதிப்பதேயாகும்; அப்படிப்பட்ட க்ரியை எது? என்னில் "உத்தர ஜாதித்வம்ஸந்தேக்ஷய" என்கிற ஸங்கல்பக்ரியயே இதி.

ப்ரஸ்ரவ ஸூத்ரத்திலும் பாரணாமதியில் ப்ரவ்ருதிரூபகாய ஷேஷம் ஒன்றுமில்லையானாலும் * வ்ரதே ஸ்வேதிரூப்யமாஜ்யதாம்* என்று ஸந்தேஷ்யக்ரியையாக விதிகாணப்படுவது ஸந்தேஷ்யமேயாகும். ஸமவ ப்ரவ்ருத்தி விரோயிஷு ப்ரவ்ருத்தி நகாரவர்ணீதிஸங்கல்ப: க்ரியதாம் என்று விதித்தபடி. ரதஸாயஸ்ஸாயமே வந்து முடிந்தது. வேறொரு ப்ரவ்ருத்தியும் ந்ததாகாது

ப்ரயாஜ்யதாதித்தரபம் வஜ்ராவிமோகஸ்ய விஷ்ணோ:
ப்ரவ்ருத்திர் ஸ்விண்யாரவம் ப்ரவ்ருத்திர்த்தாதேரியஸ
ததேதத் க்ரமேயதக்ஷ்மஸ்ய நிண்ய
ப்ரதமஸ்ய ஸ்யதேஷு வஸர்த்தாத்தாயிஜந ।

இவ்விஷயத்தை ஸாரஸ்ராவஸாரஸங்க்ரஹத்திலே ச்லோகரூபேண எழுதிவைத்தோம்: அந்தச்லோகங்களும் காஸனமின்: ஸாமே வேதிரூப்யமாஜ்யத்ருஷிஹவிர்த்ரவ்யம் ஸம்ப்ரஸ்ரவப்ராக்ஷிவஜ. பாஸ்ராதோதிதரூதி ஸ்வதரஸதர ஸாயாஸ்ஸஷ பரவ்யா:॥ ஸந்தேஷதோத்தரஜாதித்வமிதி யதோஹித ஸூத்ரகஸ்ய வ்ரதம் தத் ச ர ஸாதம் க்ரியோத்ர ஷத்தியத விவ்ருதிம் ஸாதீர்பாஷிகாரா: ॥

2

ஈக்ஷணீயம் ஸ்வர்க்கம் ப்ரவ்ருத்திகரம் நிஷேதாதிஷ்டம் க்ருதம்
ரவேஷ்டபூர்த்தா காமே ஸாத்யத் இதி யதிஸார்வபௌம
ப்ரணீதபாஷ்யஸாராஸ்ய, ஸமாதிர் நிஷேதாத் ப்ரதாபி:
க்ஷயம் ஸ்வர்க்கம் தஸ்ய ஸாக்ஷி ஸம்ஹிதாயாம் ॥

ஸாமான்யஞ்ச ப்ரபத்திஸமர்க்க ப்ராகானுபவோ!
நிஷேதா ப்ரவக்தாஸ்தி விஷயோத்வா ஸாத்ய
க்ஷம ரோதஸ்ஸந்தமேக்ஷணக்ருதிம ஸ்வேயாஸ்மி யோ
ஸ்வேஷ்டம் க்ஷேமம் தாரணவிஷயீதி க்ருதஸ்யா

ஸமவக்ஷப்ரபத்தி ஸஞ்சநிஜப்ரபத்தி ஜஹாதி வோஸமீதி
ஸம்சயஞ்சேவ த்ரி ப்ரயாஜ்யதாஸிதஸமவிஷநிரூபத ॥

ஸாஸ வர்ணம் பண்ணினவர்கள்' என்று ஸ்ரீவசனபூஷணவ்யாக்யான ஸ்ரீஸூக்தி காண்கையாலே ப்ரபத்தியும் ப்ரபத்தி ரூபமாகவேயிருக்குமென்பதும் விசேஷணாத்த்ப்ரஸித்தம். ஸாஸவர்ணமென்றால் தன்னகத்திலிருந்து பெரியதொரு மூட்டையைக்கொண்டுபோய்க் கோவிலிலே வைப்பது என்று பொருளன்று 'ஸஹம்ஸ ப்ரக்ஷணே ஸர்வே ப்ரக்ஷப்தம் ஸமர்ப்பம் தயா ரக்ஷ' இத்யபியுக்தவசனாத் ஸந்த்யாஸம், ஸ்வயமேவ ஸாஸவர்ணம்" என்று ந்யாஸவிம்சதிவ்யாக்யானங்களில் விஸ்தரம்காண்க. ஸ்வரக்ஷணே ஸ்வாந்வயமற்றமையும் ஸஹிக்கக்கடவேனல்லேனென்று ஸங்கல்பம் கொள்ளுகை ஸாஸவர்ணமென்னுமிடம் ந்யாஸதிலகம் முதலாக ஸகலதேசிகஸ்ரீஸூக்திகளிலும் ஸுவ்யக்தம்.

ஸமவக்ஷப்ரபத்தி ஸஞ்சநிஜோத்யாதநாம் ஸவாஸநதத்ராம:
ப்ரபத்தி ரவிதிவஸ்ய ஸமவஸ்ரீமதாஞாஸாய ஸுஸம்ஷக்திஸவதஸ்ய

இனி சரணாகத்யங்கத்வ நிரூபணம்.

எம்பெருமானார்போன்ற ஆசார்ய ஸார்வபௌமர்கள் ஸ்ரீஸூக்திகளில் அருளிச்செய்ததுகொண்டும் ப்ரபத்தியை அங்கஸ்வரூபமெனப்

பொருந்ாது. ஏற்கனவே திருவுள்ளத்தில் நினைத்து நின்ற அத்யவஸாயத்திற்கு ப்ரகாசகங்களாய் தத்ஸ்வரூபங்களாய் விளைகின்ற வாசிகஸூசிதங்களும் காயிகப்ரணாமாதிகளும் ஸ்வரூபத்திலே புகுமத்தனை.

பங்குனியுத்தரத்திருநாளிலே திவ்யதம்பதிகளின் முன்னிலையிலே எம்பெருமானார் ப்ரபத்திப்ரயோகம் பண்ணியருளினாரென்றால், ப்ரபத்தியின் ஸ்வரூபத்தைக்குலைத்தும் 'சிற்றவேண்டா சிந்திப்பேயமையும்' என்ற ஆழ்வாருபதேசத்தைக்கடந்தும் ஏதோ பண்ணியருளினாரென்றபடியன்று. ஸர்வாதிகாரரான பின்னானார் உய்யும்பொருட்டு திவ்யதம்பதிகளுக்கும் தமக்கும் நடந்த ஸம்வாதத்தை ப்ரகடீகரித்தருளின வித்தனையே இங்கு ஜ்ஞாதவ்யம். இவ்வர்த்தத்தையே தேசிகனும் "ஸூக்தீவதேய ஸ்திவதேயஸ தயெயக யாத்ரோ யொஹஸ வசஸா ஸமக்ஷதிவ்ய தம்பதிரூ ப்ராத்ய ப்ரகாசயதாஸ ஸம்ஸாஹஸஸ்யம் ஸ்வாதீனஷ ஸமரணா மதி த்ரூவாந." என்ற ச்லோகத்தினால் அருளிச்செய்தார்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக (மத்யஸாஷ்யாவதாரே) ஸ்ரீராமாநுஜ ஹாஷ்யகாரம் ஸதாசார்ய ஸம்ப்ரதாயாகத அயவதுரந ஸ்ரயகந்தக்ஷித்தம் நந்யாஸாவத் விதத்யாவிசேஷம் ஸாகு ப யிஸ ஜிஜீவயிஷயா யமாவக ப்ரகாரா நு என்றுள்ள ஸ்ரீஸூக்தியும் ல்ல தெளிவையே பிறப்பிக்கும். ஸ்ரீஹாஷ்யகாரருக்கு ஸதாசார்யஸம் ப்ரதாயத்தாலே அயவதுகம் ஆநதமானது பங்குனியுத்தரத் திருநாளிலே ஸந்நிதியுள்மண்டபத்திலே அன்றிறே பெரியநம்பிகள் பக்கலிலே பெற்றவதுதன்னையாயிற்று இங்கு தேசிகன் அருளிச்செய்தது: 'அயொத்யாரணாந ஒத்யாரணத்தாலே ப்ரவத்தநாக்ஷாநம் பிறந்தபின்பு என்று ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்திலருளிச்செய்தப்ரக்ரியையதானே இங்குமுள்ளது. அயவதுநமும் அதடியா ப்ரவணனென்றுபேர்பெறுவதும் உஜ்ஜ்வலஸம்ஸார ஸமயத்திலேதான் என்கிற திருவுள்ளத்தையே தேசிகன் தமிழ்ப்பங்க்தியாலும் ஸம்ஸ்க்ருதபங்க்தியாலும் தெளிய வெளியிட்டருளினாராயிற்று. வதுநபஸ்லமும் உத்யாரணபஸ்லமும் வாய்விட்டுச் சொல்லு

வதையே காட்டும். உபதேசக்ரஹணஸமயத்தில்தான் அபத்திற்கு வாய்விட்டு உச்சாரணமுள்ளது. மற்றைப்போது வில் சாநுஸந்தாந மாத்ரமேயிறே.

இன்னமன்றிக்கே. அயவஞ்ச நேந ஹ்ருதய நாஷித நஷ்டாவஸி ஷ்டாவிஶேஷ:" என்றவிது எம்பெருமானார் திவ்யதம்பதிகளின் முன்னே சரணாகதி அநுஷ்டித்தபடி யக்கூறுவது என்றே கொண் டாலும் குறையொன்றுமில்லை. அப்போதும் அங்கு அவர் அபா நுஸந்தாநம்செய்தருளினர் என்னுமதுக்கு மேற்படச்சொல்ல லாவதொன்றில்லையிறே. 'ஸ ஸாத்வீதியாலே சரணாமதி செய் தருளினர்" இத்யாதி ஸ்ரீஸூக்திகள் பஹுஸஹஸ்ரமிருந்தாலும் இவை ஸூவத்தியின் ஸ்வரூபத்தை மாறுபடுத்த க்ஷேங்களாக மாட்டா. இவ்விருள்தருமாஞாலத்தில் ஸிக்குந்தனையும் ஸம்ஸார ஸீதி அநுவர்த்தே ரு தன்றி 'நிலத்திலேயே இந்த ஸீதி நிவ்ருத்தமாகின்ற தென்பதில்லை * அலகிலேல னிறையுமென்று தொடங்கி * புகலொன்றில்லாவடியேன் உடிக்கீழமர்ந்து புகுந் தேனே * என்று ஹாஸவசனம் பண்ணியருளின ஆழ்வார் அவ் ளவோடே ஸாஹ்யாநிவ்ருத்தானமை ண்டிலோம். ஸூதவ் தஸதிஶாத்மானஸ ஸாஸீதியை வெளியிடுகின்ற * உண்ணிலா வியவைவரால் குமைதீற்றி*எ கிற திரு ாய்மொழி*அகலகில்லே ஹுக்கு அவஸ்வஹிதோத்தமாயிருக்கும்படி ாணுகின்றோம். தேசி கன் * நஶ்யஶ்ஶக்ரதுவநைவாஷ . நிஜஹர நிஹ்நோ நிஹ்வொ ஷி * என்றருளிச்செய்த பிறகுள த்தனையிடங்களில் தம்முடையஸீதி யை மேன்மேலும் வெளியிட்டிருகிறுரென்பதை ஊன்றி ோக் வேணும். இந்த ஸம்ஸாரமண்டலத்தில் உள்ளதனையும் ஸயாநு வ்ருத்தி அவரிஹாயமாயிருக்குமென்பது திருமங்கை யாழ்வாரு டைய * மாற்றமுள * என்கிற திருமொழியினல் ன்கு ாட்டப் பட்டாம் :உதஜநஜஶாவிஸா:.

மொ ஸ்ரு ஹாஷ்யகாரொம- ரா வாவஜ்ஜுளமெ ॥

மஸ்யூபுவெலாமநா மரஹ த வவ
தவிஹ ஹாதயாவகுரதிவுயொம
வி உமிதொஷீ தி விவெஅநீயழ ।

வவாவவுதம் கஸ்ஹிநா திஷுஞாஷாமயீ: ।
ய தவிஹவாஷுவ்யக்ஷம் விஷ்ணு ரணீதேஅ வாமமெ ॥
கிம்தாவதொவவாவவஷ்ய ஹவெகைஷுதய்யுவ தா
உதி வஷ்யமிவிஹாதா ஹவெயாஷகவதமிதத ।

—நயாஸதிலக திவ்ய ஸூக்தி விமர்சம்—

ஜோ ஸ்ரீமதி நயாஸதிலகெ ஜோகவிதபமஜாம்
கவதாதீதகிருபாகெஷவீதமூவமயமஜீய நதெ

ந்யாஸ திலத்தில் * கதோநஸமாஹணவபமொ யாதி ரமெய யவகவ மாநஎள ரகாஹாரமிஹிதோ நயதெ நாவிகெந ஹாஜகேஹொமாஹ அவிதநரவஷொவகவஸ்யாஹ- ரதிகவத வுராவுள வுஹவதிதயா தெஶிகொமெ உயாஷு * என்கிற சுலோகமும் இதற்கடுத்ததாகவுள்ள * உக்த்யா யநஜய விஹீஷண லக்ஷ்யயா தெவுதயாயலக்ஷ்மணாதெஹ-வதா விதிணாழ ஸ்ரீ ஸ்ரீவாஸம் தஉநாஸபஸதஉ வஹிதெ நிதய வுவீஉ ஹமவஹ உயிர மநாய * என்கிறச்லோகமும் இனி விமர்சிப் பெறுகின்றது. முந்தி ச்லோகத்தில் தெஶிகென்ராஉயாஷு * என்று எம்குரு உவதிஷ்டமா பாடம். இப்பாடத்தில் பிறர்கூறும் குறைகளுக்கு அவகாஶமெயமுமில்லை. தெஶிகென்ர என்றது எம்பெருமானை ரோகியது என்பர் பெரியோர். இது எம்பெருமானுக்கு அஸாதாரணமான திருநாமமல்லாமையாலே இந்தநாம ஸ்வபாவத்தைக் கொண்டு உடையவரென்று பொருள்கொள்ளலாகாது என்னைக் கொண்ணுது; தெஶிகென்ரம் என்றிருந்தாலும் தெஶிக என்றிருக்

தானும் எம்பெருமானைக்காட்டுவதில் ஒளசித்யவைசித்ர்யமுள்ளது; * ததிதரோ ஜநோயஸ்மாதபீதிம்லப்ஸ்யதே ஹ்ருதாம் * என்பது ஸப்ரஸித்த ப்ரமாணம். * கனோ நகோ தியானை இந்த ச்லோகத்தின் ஹ்ருதயத்திற்கு விவரணரூபமாகவும் இந்த தெய்வி கௌரவத்திற்கு வியாக்யானரூபமாகவும் அவதரித்ததான [உத்தாநஜாய தியா] அடுத்தச்லோகமும், இங்கு ஸங்கதி ஸூசகமாகும். தெய்விகௌ: ருக்ஷணமாதிரேவ என்று ...டும்.

...ன்றியும், ஸ்வாமி தாமே ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரய ஸாரத்தில் ...காரி விஹாரமாயிகாரத்தில் இந்தச்லோகத் தப்பூர்ணமர் அநுவதித்து "ந்யாஸதிலகத்திலே சொன்னோம் என்றருளிச் செய்தவிடத்தில் ததவதவஹிதவைஷத்திலே ஒருமலையில் நின்றுமே ஒரு மலையிலேயும் ஸிம்ஹ–ரீரத்தில் ந்து ... லே ப ... ரர் ஸமஸாராதிலங்கநம பண்ணை அவரே டு ... ன குடல்து ... லே ா உத்தீர்ணராவுதோமேன்று முதலியாண்ட னருளிச் செய்த பாசுர என்கிற ஸ்ரீஸூக்திகா ... ய டு தத ஹி ... ா ... வமும் இங்கு ஸங்கதிஸூசகமாகும். ... ... இன்றிக்கே தெய்விகௌ ... என்றிருந்தால் ப ன் மிலேச்சாதிகளுக்கும் ஆகவேண்டிவரும் என்கையும் ... ;

மாறன்மறையுமிராமானுசன் பாஷ்யமும் தேறும்படியுரைக்குஞ்சர்

என்றவிடத்தில் 'மிலேச்சஅண்டாலாதிகள் தேறும்படி என்றுபொருளாய்விடுகின்றமையை அறிந்தும் அதைத் திருத்திக்கொ ... வில்லையே. உடையவர்ஸம்பந்தத்தை ஒருபடி பெற்றமிலேச்சாதிகளும் முக்தியடையப்ராப்தியுமுண்டு; வசிகர்களுக்கெல்லாம் முக்தியுண்டாவதாக இந்த ச்லோகந்தன்னில்சொல்லிற்றில்லையிறே. 'தயாய தெய்விகௌ ... ஸம்ஸம்பந்தா ஸவஷாவி த்தம் ... ' என்றால் இதில் பொருந்தாமையொன்றுமில்லையே. கீழ்மூன்றடிகளிக் ஸம்பந்தாவகுக்கதை காட்டிற்றிறே.

எம்பெருமானார் தேசிகன் காலத்திற்கு வெகுநாள் முன்னமே திருநாட்டுக் கெழுந்தருளியாகி இவ்விஷயத்தில் இல்லாமையாலே 'தத்ஸ்வாதுஷ்டமேவஹவதி' என்ற வசனத்தை ஒருபடியாலும் பொருந்ாது என்கிற சோத்யம் பலபல சாஸ்த்ரங்களுக்கு உத்ாவகமாயிற்கும். * ஸ்ரூணாசம் குஷ்ணாசார்யதிஃ ஸ்ருதிமரஹாநாசகம் * என்றதுதானும் பொருந்ாது என்னவேண்டிவரும். தெய்வகாருண்யவஸிதர்களுக்கு சாஸ்த்ரீமுறைகள் சாஸ்திரமே.

ஶ்லோ. கதஞ்சாவதாரஸ்ய லெக்ஷ்யதஸ் ஸ்ரோதஸ்வித்யாத்யஸ்நேயஷி
விவாதாஸ்பதஸ்யைவ தாத்யஜெதஜ்தீக்ஷ்யதாம் ।

யதிராஜ ஸப்ததியில் * ஸம்ருத்விக்ஷிவஹ்னிஃ விஷ்ணு * நாம ஸஹஸ்ரஷ யதிராஜ விஜ்ஞாதவித்யதரபாஞ்ச வெம் ஸ்ரீவதி * ஸ்ரீயதி யதிக்ஷாஸ்ரஞ்ச * யதிக்ஷாஸ்ரஹ்னீவ ஜாஜ்வல்யத ஜஹ * என்று பல விடங்களில் வதஜ்ஞாதாயதுகணமணாசஸ்யோமமேகாண்கையாலே இவற்றிலும் சந்தேவதத்வங்கை ஸவஜதீயமாகும். * ஸ்ரீய விசதேஷு தீக்ஷஹாவ ஸ்ரஹாஸஸ்வதபிரக்ஷணெ பதீஜ்ரும் * என்றவிடத்திற்போலே இங்கும் எம்பெருமானாருடைய ஸக்தேகே [அதாது ஸாமயதிஸ்விஸேஷத்திற்கே] வதஜ்ஞாதகாரணமஹிமம் சொலவிற்றாக உணரவேண்டுகையாலே ஒருசாஸ்த்ரத்திற்கும் உத்திதியில்லை. ஆகவே 'தெய்வீகெஜ்ஞாநயாசு' என்கிற ப்ராசீந பாடத்தி நாவவத்து மஹத்துமில்லை. ஆனாலும் பிறர் ஆதரிக்கும் பாடத்தயே நாம் முழுமனமாகக்கொள்ளவும் குறையில்லை.

ஸ்ரா ஸ்ரூவஸதி கீயவதெஷ்ஷ தெய்வீகஸ்வாயத்திஞ்நெமாமுஃ
தத்ஸ்ஹி தாதீயதாஸணெ மஸ்யாபி நிஸிவதஹாய ஸுவஸவஜஷுஃ
ஷிஸ்வாசநஸ்வாகஸ்ரு வஷணம் தவெத்ருகவெத்ருவ யஜஸ்யதெஅஞா !
தெய்வீகஜணிஜஹாஸ்தா நித்ருஹஸ்ரீஸ்வகாரஜிஜஹஸ்நயஃ ॥

இதில் தேசிக: என்பது நமக்கு நேரே ஆசார்யரான அப்புள்ளார் சொல்லுகிறது என்னும் பொருளையே முழுமனமாக இசைகிறோம். அடுத்த ச்லோகத்தில் எம்பெருமானாரைப்பற்றின நிஸ்ஸீமநிரதிசய ப்ரீதியாலே அவரைப்பற்றின சிறப்பு அங்கே விவரிக்க எளிதாம். இங்கு * ஹரிர்தேஹோமாநு விதிதரூபஸ்ய ஸஹாயராதி * என்கிற த்ருஷ்டாந்தஸ்வாரஸ்யமொன்றே விசேஷித்து விமர்சிக்க வுரியது. அந்த விமர்சத்திற்கு முன்னே சிறியதொரு விசாரப்பமுண்டு. இங்ஙனே சில த்ருஷ்டாந்தங்களைக்கொடுத்து அருளிச்செய்கிற ஆசாரியர்களின் திருவுள்ளம் யாதாயிருக்குமென்கிற ஆராய்ச்சி மிக முக்கியமானது. முதலியாண்டான் ஸிம்ஹத்ருஷ்டாந்தமொன்றே யருளிச்செய்தார். இங்கு தேசிகன் மூன்று த்ருஷ்டாந்தங்களிடுகிறார். த்ருஷ்டாந்தத்திலுள்ள ஸகலாம்சங்களும் தார்ஷ்டாந்திகத்தில் ஸமர்த்திதமாக வேண்டிய நியமமில்லையெனினும் யத்கிஞ்சித் ஸாம்யமாவது உபஜீவ்யமாயிற்றே. அதுதான் இங்கே ஏதென்றால் அஜ்ஞனும் அசக்தனுமான ஜந்துக்கு ஸ்வாபீஷ்டஸித்திக்காகத் தனியே ஒரு ப்ரவ்ருத்தியில்லையென்பதுதான் ஒவ்வொரு த்ருஷ்டாந்தத்தாலும் ப்ரதர்சிதமாகிறது. இவ்வம்சத்தை மனதிற்பதியவைப்பதற்காகவே இவர் த்ருஷ்டாந்தமிடப்புகுந்தது. முதலியாண்டான் காட்டின ஸிம்ஹத்ருஷ்டாந்தத்தை விமர்சிப்போம். ஸிம்ஹத்தின் முதுகிலே ஒரு ஜந்து இருந்தால் அது மலையைத் தாவுதற்குத் தானாகவொரு முயற்சி கொள்ளவேண்டா. ஸிம்ஹசரீரஸம்பந்தமாத்திரமே அதற்குப்போதும் என்பது இங்கு விவக்ஷிதம். அப்படி உடையவருடைய திருமேனியின்மேல் ஆண்டான்போல்வார் ஏறியிருக்கவேணுமென்பதில்லை. ஏதேனுமொருபடி ஸம்பந்தமிருந்தால் தாவலெனும் ஸம்ஸாராதிலங்கநம்பண்ணிப் பேறுபெறலாமென்பதே நிஷ்கர்ஷிக்கிறது. இதெல்லாம் பாரமார்த்திகஸாம்ப்ரதாயமன்றிக்கே அதிவாதமாயிருக்குமானால், ஸம்ப்ரதாயஜீவியிஷுவான ஆசார்யர்

இதனை ரஹஸ்யக்ரந்தத்தில் நிஷ்கர்ஷகஸ்தலங்களில் குறிப்பா எடுத்தருளிச்செய்ய ப்ரஸக்தியிராது. ஆகவே அதிசயோக்தி யன்று உள்ளபடியே சாஸ்த்ரார்த்தமே யென்றிசையவேணும். வாவனு முதலியாண்டான் உடையவருடைய திருமேனி ஸம்பந்த மத்தனையே தாம் உத்தீர்ணராகைக்குப் போரும்' என்றருளிச்செய் ததுபோல, தேசிகனும் தமக்கு அப்புள்ளாருடைய ஸம்பந்தமாத் ரத்தாலே பேறு தப்பாதென்று அருளிச் செய்தாரென்னும் ம் ஸ ... இப்படி அநுஸந்தித்த ஆண்டானும் தேசிக னும் வாதாவதா நிஷ்ப்ரோ நிஷ்ப்ரயோஜி என்றிருந்துவிடாமல் ...ர் ளிலே சிலரைப்போல்அத் ஷ் ர்த்தமென்று தனியே ஒரு ரியா லாபம் அநுஷ்டிக்க ரு ருப்பட்டிருப்பார்களாகில் அ ர் ள் ஸம்ப்ரதாயமாக நிரூபித்தருளிச்செய்ததை நிராகரிக் ளா வன்றோ ப்ரஸங்கிக்கும். 'ஆசார்யஸம்பந்தமே எமக்கு உத் த ர ம' என்று இவ் ளே அருளிச் செய்திருந்தார்களாகில் இவ் ளவு நிஷ்கர்ஷமாக இ தநாம் விஜ்ஞாபிக்க அவ ரமிராது

நநு, இந்த த்ருஷ்டாந்த ளு கு ஸங்கதா நிராகரிக்க யில்லையே அஜ்ஞனும் அஸமர்த்தனுமா ஜ்ஞா ம திக ரில் கு ற யற்றிருப்பாரொரு பெரியோனையணுகிப் பேறுபெறவேணுமென்று ஸ்ரீ ... நத்திலே இந்தத்ருஷ்டாந்தங் ள் உபக்ஷீண ரகின்ற தே யென்னில் * ... * என்கிற அநுஸந்தானத்தை விசேஷித்து ஆராய்ந் தால் இ ஙே சொ லப்போகாது இதையே நன்கு வி ரிப்போ

இங்கு ஸேவ ஸதானத்தில் எம்பெருமானாரானால் ரம் எப் படி அவரு கு ஸஹகாரவோம்? என்கிற சொ உண்ட ர ரண்ய வி ரன மஹர்ஷிகள் * ... * என்னும்படி ... னுக்கு எப்படி ஸஹகாரர்கள்? என்கிற சொ ... தோடொ கும். ..., இங்கு எம்பெருமானார்க்கு

விவக்ஷையில்லை அப்புள்ளார்க்கே விவக்ஷை என்றும் இசைந்து போந்தோமாகில் பின்பு இந்தச்லோகமே இப்போது நிரவகாசம். தெய்விக என்கிறவசனத்திற்கு அர்த்தமானாலும் தத்தோஷ்யவசனத்திலே நிர்விஷயராரெல்லாரும் ஸஹகாரி என்கிறவசனத்தினாலே ஸஹாயராகுமவர்க்கு குறையில்லை. இது மிகச்சிறியவிஷயம்.

இங்கு * ஸவிதந்த்ரவ * என்கிற விசேஷணத்தை ஸ்வாமி எதற்காக இட்டருளினர் என்கிற விசாரத்திலே ஒரு கும் புகுந்திர ஸாரஸ்வாதினீகாரரும் ஜ்ஞாநாஹாவத்துக்கு முதல்த்ருஷ்டாந்தம். ஶக்த்யாஹாவத்துக்கு இரண்டாம்த்ருஷ்டாந்தம். உஹயாஹாத்துக்கு மூன்றும் த்ருஷ்டாந்தம்'' என்றிங்ஙனவே கூறியுள்ளார். * ஹாஜ்ஞைக்கெஹொமாது நாவதிஸவியெ ஸெவகஸ்யாஹஹகாரி:* என்றுவது நரவஹஸாவமேயின்றிக்கே யாது ச்லோகமியற்றியிருக்கலாமிறே * ஸுஜ காரஃ வரீகரவாஹிவூராயெ விஶேஷணை * என்ற லக்ஷணத்தின்படி அணிபெறச் சேரே இவ்விசேஷணமிட்டருளியிருப்பது.

ராஜஸேவை பண்ணிப் பொருள்படைத்த ஶாத்ரஹுடைய ஶிஶூஹஷூதிகள் முக்திகல்பமான போகங்களை அநுபவிக்குமிடத்தில் இக்குழந்தைகளும் ராஜஸேவை பண்ணேனுமென்பதில்லை அரசனைக் காண்பதானும் அபெக்ஷித. ராஜஸேவை பண்ணிப் பொருளீட்டிச் சேமித்துத்த ஜ்ஞேஹயாதனொருவன். அவனோடு குடல்துடக்குடையாரெல்லாரும் ராஜஸெவாநிரபெக்ஷர்களாகவும் ராஜஸ்வநிரீக்ஷணநிரபெக்ஷர்களாகவும் பலபலபோகங்களை யநுபவிக்கக் காணுகின்றோம். இதனை த்ருஷ்டாந்தீகரித்திருக்கின்ற ஆசிரியரது திருவுள்ளம் ஹமவத்ஶாஸ்த்ர ஸம்பந்தி ஆசார்யஸார்வபௌமர் ஸம்பாதித்துச் சேமித்து வைத்த அருளென்னும் பொருளை தத்ஸம்பந்திகளனைவரும் அவ்

வருபந்தமாத்ரமேயடியாக ஹமவஹநவதஹநிரபெக்ஷாகளாய்ச் செய்வனே அநுபவிக்கக்கடமைப்பட்டுள்ளார்களென்னுமித்தனையே ...வஸ்துவாவயெ. * காகெஹெயிரக்ஷதா...இத்யாதிஸ்தலங்களில் பராங்குசர்கள் ...ணா என்றுகொண்டு [காகவதம் ...கெளிபாமுாஹளமுாக்ஷணிகழ]என்பா. அதுபோலே, ...என்னுமிடத்தில் ...வதம் லெவக னையும் ...ணயா காட்டித்திரும். [...] இதுவெளிக த்ருஷ்டார்த்தமேயாதலால் ...க்கு அநுமானமாகவே பொருள் கொள்ளவேண்டுதலால் இது மிகவும் உபயுக்தம் ராஜஸேவகன் ஈட்டின பொருளை ... டுஹோமங்களையநுபவிக்கின்ற தஹந பவம்யி ள் அர சனைக்கண்டிரு கவேண்டாமைபோலவே ரா ஸேவியான ஸமூல புருஷனையு ண்டிருக்கவேண்டாகிறே. இதனால் ஆசார்யசி ர மணியோடு வ்யவஹிதஸம்பந்தம் பெற்றவர்களும் ...யா ...வெ தொ பேறு பெற்றேதீரு ர்க எ னுமிடமு அ ர் ள் அ ாசார்யனுடைய ஸம்பந்தமெ ர றயே ஒரு ாறு பெற்றிரு மே னுமென்னுமிடமு வ்யஜிதமாயிற்று

லெவ வஸ்யாத ரதி * என்றதே ஹகாதி என்றதினு ஓர் அற்புதமான அர்த்தம் அமைந்து ர்ளது முன்வாதங் ளில்நிதி ஷர் ளான ஞானமும் வமனவும் வழிதெரிந்து தாமே நடக் ல் லமையற்ற ர ளாயினும் 'என்னைவழிநடத்தியருளவேணும் எ று ாய்திறந்து இரந்து நிர்ப்பந்திக்க வல்லவர்களேயென்பது நிர்விவா தம். அ மே ாய்திறக்கவும் வல்லமையற்ற சிறுகுழந் ாதயை க த ரக்ஷாங்கீகரித்ததனால் அதுபோலே நாம்வார்த்த நபு செய்யாதேயிரு மே னுமென்றும் ஸவெக்ஷாநிரபெக்ஷமாகத்த மே பேறு ந்தேதீருமென்றும் தெரிவித்தபடி. தேசி திவ்யஸூக்தி

யாதலால் இன்னமும் ஆழ்ந்து ஆராயில் சீரியபொருள்கள் பல பெறலாகும். ஆயினும் இவ்வளவிலே நாம் த்ருப்தராகவேணும்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

இத்யாதி [illegible] த்திலே பார்ப்பேசினோம்.

* [illegible]. * நீதிஸ்தலங்ளிலே ட பெறும் வ்யவஹாரங்களில் முக்கியமான ஒருவிஷயத்த மாத்திரம் ன்கு நிரூபணம் செய்து வெற்றி பெறலாமாயிருக்கச்செய்தேயும் வாவதூகஶிகாமணிகள் தங்கள் பேற்றுக்கு உடலாய் பல விஷயங்களையும் உபஷ்டம்பமா எடுத்துப்பேசிலே தீருவர். ஒன்றே போதுமாயிருக்க இத்தனைவிஷயங்களை எதுக்கு எடுத்துரைக்கின்றீர் என்று ப்ராட்விவாகர்கேட்க ெசான்னது. அதுபோல

லவே நம் ஆசிரியர் ளும் பேற்றுக்குடலாகப் பலபலவாயத ஙகளை யும் எடுத்துக் காட்டு தானது 'எம்பெருமானுக்கு ஒருவழியாலும் 'ஙழிவு சொல்லப்போகாது என்று காட்டி படியத்தனை ஒன்றுமே மற்றொன்று சுவொஷிதமா மாட்டாதென்றுணர்.

ஸ்ரீ ௯ உத்தாயநஜுயஷூகாயஉநிர ஸுவணஜ ।

உத்தாயத ஜயெதாஷிவதாாயஉா யஃஹுகூாஶிதஃ ।
க ஊாரவாரதாஉாயெஉஃ, ஸவணவாஷூாவவாதைதெ ॥

ஸத்ஸு ஹுதாயஸாணிக் ஊதொரஉஸாவதா
ஸாயெஉா உயாத நமூஹிஜ ஊதிஷுபொகூா ।
தூவஜி கெஷிஷிஹ ஸஜ தஷெயவ தூவூா௦
ாவநாந வஜிக்தி நவா நந ஷபஉயாஉ ॥

ஒளினை 'கொ'டு இருளைப்போக்கவேணுமாபோலே ஸஷ யஉத நிரூபணத்தை அழகிதாகச்செய்தன்றோ ஷாரயஉநிரா கரண' செய்திரு'க்கேணும். *உத்தாயநஜுய ஷிஹிஷண ருகூத் யாதெ ஹுதாயூ ருகூணஉநெ ஹஉவதா விதீணஉழ ஶுஃகவா வர தஷநபஉஷாவஜிவெ நிதூ௦ ஹுஸீஷ ஹமவநுஉயி ஈ௦ம நா * என்கிறவிந்த [நூாஸதிருக] ஸ்ரீஸூக்தியின் பொரு' வூாவூாநஸாவேக்ஷமேயன்று. ஆனாலும் இங்கு ருகூணஉநெ ஹஉவதா விதணஉ வர௦ ஶுஃகவா எ'று வொதிஹூ மஹஉா ஸ் ாமி அருளிச் செய்திருக்கையாலே அந்த ஐதிஹ்யம் உள் படியாது. எ'று சூவூவாகூத்தைக்கொ ண்டே நாம் தெரிந் தூகொ ளவே ணும் 'துடுப்பிருக்கக் கைவேவானேன்?'' என்று அ ந்த ழ்ா ருளிச்செய்த ண'ஜிலே, ஸ்ரீநயிஞராசார்யர்தாமே விஸ்தரித்து வியாக்கியா ம் செய்தருளியிருக்கையாலே இங்கு நம் முடைய ஹுநாஷிகளுக்கு கிஞ்சித்தும் அவகாஶமில்லை. திருக்கு

டந்தை ஷேமுஷிகவம்வூஷாயவயிஷ்நீஸஹாயஸ்கூர்களான ஸஹநீய ஸஹாவிஷான்கள் பரிஷ்கரித்து ஷூகாமநம் செய்தருளியுள்ள ந்யா ஸதிலக வியாக்கியானத்தில்.

'ஸ்ரீஸஷு ஸாநஜா அாயஷாய கீஷஷ்மவா வூஷா நஷிதிஷெதிஷ்மூ। ஹொயதீஷு. ஸுயாவெஷாஜுமாஷூா ஹஷுஹ‍ஷதவூவதிமாஷூா யஷூவூதிஷாவநாஸெதொ: ஸாஷிகஷும் வூவஷஷுதவஷஹிஸாநெ வியஸாஞெஅ ஸாக்ஷாதுரம்வாயாவா யெயெ சுஜுஹஷுஷதா: தெ ஷவெஷவி தெஹாவஸாரவஷவ ஷூதாஸமயிஸம்ஸமாரஸ ஸொக்ஷம் யா ஸுதி வாரம்சூஷ்வாரம்வாரஷுாவிதம் ஷூசுவா' என்கிற நிஷூ ஹெஷ பங்க்தி ள் விளங்கக்காணலாம். இதிஹ்யமொன்று இருப்ப தாக மூலத்திலேயே ஸ்பஷ்டமாகக்காட்டிற்று. ஸஷூஷுமஷூா ஷிகளாலே வியாக்கியானமும் பண்டே அவதரித்தாயிற்று. இதற்கி ண காதே சில சொல்லுவாருளரேல் நம 'ெ ாரு க்ஷதியுண்டோ? இந்த ஸ்ரீஸூக்திகளுக்கு இங்ஙனே தாத்பர்யமென்றொரு மஷநி கூயாவது நவீனர்கள் காட்டியிருக்கலாம்' அதுவும் ண்டிலோம்.

* தயெவஷவஷம்ஸம்வஷூஷெ * என்றவிடத்துச்ருதப்ர ா சி யில் "ஸம்ஸமயிஸம்ஸமயிநிஷூாணஸவி ஸவஷுமஷூாஹிவூ தஷ' என்றுள்ள ஸ்ரீஸூக்திக்கு ஸஷஷஸங்கோசம்பண்ண ஙாமோ அதிகாரிகள்? எம்பெருமானுடைய அருட்பெருக்கு கு வீஸாகவு நம் பண்ணச்ருதப்ரகாசிகாசார்யரும் தேசிகனும் திருவுள்ளம் ற்று திருக்கும்போது மிதஸதிகளான ஙாம் ததவு நம்பண்ண விரும்பு து பொருந்துமோ? 'எம்பெருமானருள்வெள்ளம் இவ்வளவுதா செ ல்லும் அவ்வளவு செல்லாது" என்றொரு நியஷுணம்பண்ணு கு ப்ரமாணமொன்றில்லையே. இதுநயாயமு மன்று என்ப த மூதலிக்கவே மூந்துறமுன்னம்* விநதவிஷயஹஷதவூாதெ தஷீஷ பட்டரும்தேசிகனுமருளியஅமுதமொழிகளை விவரித்தோ .

'ஸம்ஸமயிஸம்ஸ யி ஸம்ஸ யிஸம்ஸமயிஸ ஸ யி' யென்று ஸ நீவஷஸஜுாநமாக வஅநவஷ்கி செல்லவில்லையெ று

என்னவேண்டா? இங்ஙனே ஸந்தாநவம்ஶவர்ண விவக்ஷித மென்று நாட்டியருளே ச்ருதப்ரகாசிகாசார்யர் ஸம்பந்திநிஷ்ட ரணமென்றதே ஸம்பந்தி ஸம்பந்தநிரூபணமென்று வழி நாட்டி விட்டருளிற்று. இங்கே இரண்டு ஸம்பந்திபதமுள்ளன; முதல் பதம் ஸ்ரீராமாநுஜ ஸாக்ஷாத் ஸம்பந்திகளைச் சொல்லிற்றாய் இரண்டாவது ஸம்பந்திபதம் தத்ஸம்பந்திகளைச் சொல்லிற்றுகிறது. ஆகவே எம்பெருமானாரோடு பரம்பரா ஸம்பந்தமுள்ளவர்களுக்கும் பேறு தப்பாது என்பதே ச்ருதப்ரகாசிகாசார்யருடைய ஸ்ரீஸூக்தி யினால் நிஷ்கர்ஷமாயிற்று.

நம் தேசிகனுக்கு உடையவரோடு வம்ஶவ்யவஹித மான ஸம்பந்தமேயன்றோ உள்ளது; அப்படியிருந்தும் ஸந்தாநவம ரமென்கிற ஒரு சொல்லையிட்டுத்தானே * தத்ஸந்தாநபோதாவலி வெ * என்றருளிச்செய்தார். “ ராமாநுஜஸ்யாயம் ” என்கிற வ்யவஹாரம் கூரத்தாழ்வான் எம்பார் ஆண்டான் ஆச்சான் பிள்ளான் முதலானவர் விடத்திற் போலே தேசிகனிடத்திலும் அவ்யாஹதம்; இன்றுள்ள அடியேனிடத்திலும் அவ்யாஹதம்; இனி ஏழேழ் பிறவிக்கு அப்பால் ஜநிக்கப்போகிற ஸ்ரீவைஷ்ணவ னிடத்திலும் வ்யாஹதம். ஸம்பந்தத்தில் வ்யவஹித அவ்யவஹிதத்வங்கள் அப்ரயோஜகம். மீமாம்ஸையில் * ஸவ்யவஹித ஸந்நிதி .... வ்யவஸ்தாயா ... ஹவதி * என்ற ச்ருதி வாக்யத் தைப் பற்றின விசாரத்தில் உள்ள நிஷ்கர்ஷம் உணரத்தக்கது. ஆகவே, எம்பெருமானாருடைய ஸம்பந்திகளுக்கு அந்த ஸம்பந்தமே ஹேது ர ஸத்கதியுண்டென்று இசையுமவர்கள் அந்த ஸம்பந்தத்திற்கு ஒரு அவஶ்யமிடம் நினைப்பது தகுதியற்றது. உபாயாநுஷ்டானத் திற்கும் ஶுஶ்ரூஷிக்கும் ஸாதநாகாரணத் தேயதத்தும் ஸ்வரூபமென்று ஒதி ஜநபண்ணி அவ்யவஹித அவ்யாவ்ருத்தி ஸம்பந்தவை அதனை ஸ்வீகரித்தாலொழியப் பிறர்களுக்கு ஸமீஹிதஸித்தியில்லை. இது ஸம்ப்ரதாயமென்பதை இவர்கள்

தாமே இசையவேண்டிற்றாய் வந்து முடிந்தது இனி ஸூயிக அ அர்த்கள் ஸந்தெவஷிதம்.

வாஸவா ஸஷாய ஈஷ்டாநம் பண்ணுமவனோ எம்பெரு மா அவன் ஒருஸங்கல்பம் த்து ரெண்டு ஹைஷ்டாந ப ணுகிறான். * ஸ்ரீராமாநுஜஸ ஸம்பந்தி ஸ ஸம்பந்திஜேஸாஸி ஷிஞ்சாநி * என்று அவன் ஸங் ல்பம் தெ ா டதா ச்ருதப்ரகாசி ாசார்யர் ஸ்பஷ்டமாக அருளிச் செய்தாயிற்று எம்பெருமா தான் கொண்ட ஸங்கல்ப ஶரீரத்திலே ஹமவஸூ ாநுஜஸ ஸம்ப த எவ்வளவுதூரம் திருவுள்ளம்பற்றி யிருக்கிறதெ று விம ஶித்துப் பூருவர்களில் ஒருவரும் ையறுத் திரு வில்லை. உ ட ய ரோடு ஸாக்ஷாத் ஸம்பந்தி ளுக்கு ாத்திரமன்றி சே ஸத்ரூ வஷ்வஷித ஸம்பந்தி ளுக்கும் நற்கதியு டென்று ம்தேசி திருவுள்ள பற்றியிருக்கிறதென்னுமிட ஶி ாஷியா வுளது இல்லையேல் * தநுஜாஸ்ஸாஹாவஷிதெ *எ றது நிரர்த்த மாகு மன்றோ. [ஶ்ருதஸ்வாவஸ்ழ] என்றதோடு ஹகவாக்யமா சே இது அருளிச்செய்திருக்கையாலே ஸம்பந்த யவஹாரத்தில் விசா ஸ ஹூஜம் கொள்வதுவஹூம்.

இவ்விஷயத்தில் பிறர் போராடு து எம்பெருமானு டையவும் எம்பெரு ானுடையவும் ஷூஷாவிஶேஷத் த கு றப்பதொ றிலேயே பர்யவஸிக்கும். "எம்பெருமானாரே. உம்முடைய ஸ ஸம் பிஸ ஸ யிகளையும் நான்உத்தீர்ணராக் டே ன்' என்றுஎம்பெ ருமான் வரமளித்திருப்பதாக தேசி சே அருளிச்செய்திருக்கும் போது இ ஙனே அநுக்ரஹிக்க அ னுக்கு அதிகாரமில்லை எம் பெருமானார் இங்ஙனே வரம் பெறவுமில்லை எ பவர் ளைப்பற்றி ாம் எ சொல்லவல்லோம்.. இப்படிப்பட்டவர்களை நோ கியே ஹட்டர் ஸஹஸ்ரநாம பாஷ்யத்தின் உபோத்காதத்திலே 'தஷிஷ ஸுஷிஷிக ஹமவக்ஷூஹாவஷூஹ்மாஜஸஹூவெஶாஹ்ழ என்றும்

'ஹிமவத்ப்ரஸாத: கிம்த்யஜாமிதம்' என்று மருளிச்செய்தார்
யதி, ப்ரக்ருதஞ்ச ஸம்பவஸம்ஹாரா: ||

முந்தின ச்லோகத்தில் "ஸுவிதிதந்யவம்" என்கிற பதம் போலே பிந்தின ச்லோகத்தில் [ஸ்ருசஸாவஸ்ய] என்றது உயிர் நிலையாயிருக்கும். ஒருவன் எனக்கு நிதி கிடைத்ததென்றால் 'உத்யோகமின்றிக்கே இத்தனை பொருள் எங்ஙனே பெறலாகும்? என்று சோத்யம் செய்வாருமுண்டோ? ராஜ்யாபிஷேகத்திற்கு வஶீக்ருதராயிருந்த பெருமாள் அன்றே காடேற எழுந்தருளினாரென்றால் 'இது எப்படி ஸம்பாவிதம்?' என்று கேட்பாருண்டோ? வரத்தின் பயனாக வாய்த்தது' என்று ஸமாஹிதராமாப்போலே இங்கும் எம்பெருமானார் பெற்ற வரத்தின் பயனாகவே ஸம்பந்திகளுக்கு இப்பேறு வாய்க்கின்றதென்று ஸமாஹிதர்களாகவேணும் என்கிற திருவுள்ளத்தாலேயே தேசிகன் [ஸ்ருசஸாவஸ்ய] என்றருளிச்செய்தது. ஸர்வஜ்ஞாதம்போலே அரங்கன் வரமளித்தானென்றால் இதுதன்னிலே சோத்யம் செய்ய ப்ராப்தியுண்டோ? யாரை நோக்கி சோத்யம் செய்வது? இதற்கு விடையளிக்க வேண்டிய டமையே மக்கில்லையே.

ஸம்ப்ரதாயப்ரகார: கீத்ருஶ: ? என்கிற விசாரமொன்றிலேயே இவ்விஷய விசாரம் முடிவுபெறவுரியது. மற்றைப்படியான ஆக்ஷேபமெல்லாம்; அநபேக்ஷிதமேயென்னலாம். ஸம்ப்ரதாய ப்ரகாரத்தைப்பற்றி முன்னோர்களே ஸ்பஷ்டமாக அருளிச்செய்திருக்கும்படியை நாம் நிரவத்யமாக நிரூபித்துள்ளோமாதலால் அதனை மாறுபடுத்த ஸாஹஸத்தையுடையார் ஆருமில்லை. * ஸம்பந்தி ஸம்பந்தி நிஸ்தாரணசக்தி ஸர்வஸம்ப்ரதிஷ்டிதமென்றச்ருதப்ரகாசிகா ஸ்ரீஸூக்தியினாலும் ஸம்ப்ரதாயப்ரகாரம் விஶதீக்ருதமே

"விபீஷணவஹா மதராக்ஷஸேந்த்ராயெந" என்று ஶததூ ஷத்தில் தேசிகனருளிச்செய்தது பூர்வபக்ஷிகளுக்கு ...பகாரக

மாக விரவில்லை. * அதாஹி-ஷஹாஹ ராக்ஷஸெளஃ * என்னப்பட்ட விபீஷணஸஹாமதர்களிடத்திலே இந்த ஸஹாமதகுமொன்று தவிர வேறு ஒருவகையான பற்றாசும் கண்டதில்லை. "வ்யாஜமென்றோ உபாயமென்றோ பேரிடத்தக்கானதொன்று எந்த வ்யக்திகளிடத்தில் இல்லையோ அந்தவ்யக்திகளுக்குங்கூடவா பேறுகிடைத்துவிடும்? என்று ஸங்கிக்குமவர்களுக்குச் செவ்வனே ஸமாதானம் பிறப்பிக்கைக்காகவாயிற்று விபீஷண ஸஹாமத ராக்ஷஸர்களை தேசிகன் எடுத்துக்காட்டியருளினார் திண்ணமாக ஷமுக ஸுக முள்ளவிடத் தய ்றோ ப்ராமாணிகர்கள் எடுத்துக்காட்டுவது. விபீஷணாழ்வானோடே சுதர் வ்யவஹித ஸம்பந்தம் பெற்றவர்களுக்கும் பெருமாள் பலன் அளித்திருக்கலாமாயினும் அது ஆசாணாரஸமாகக் காணப்பெறுமையாலும் ஆசாண ஆதிவருமானதைக்காட்டினாலல்லது ஸங்காகஷஜந ஸித்தவ்ராயாநம் பிறவாதாகையாலும் ண்ணமுிவற்ற ஆசாணஸிஜமான அதுதன்னையே தேசிகன் எடுத்துக்காட்ட நேர்ந்தது.

தேசிகனுக்கு உடையவர் ஸம்பந்தமே உத்தாரகமானால் * தஷநாவஷாகவஷிவெ * என்றும் * நித்யம்ஆவீர ஹமவஷ * என்றும் பெருமாளை நோக்கிச் சொல்லுவானேன்? என்கிற ஆக்ஷேபம் பொருளற்றது. ஒரு உதாரன் பக்கலிலே நெடுநாளாக ஸேவாவேளைக்ஷ பண்ணி வந்தானொருவன் ஒரு நாளில் 'பிரானே நீ கொடாததால் என ்கொரு குறையில்லை எனக்கு நிதியுண்டு காண் என்று ் இதில் ஆக்ஷேவகாஸமு ் டோ? எவனிடத்தில் அபேக்ஷித்து ்கொ ்டிருந்தானோ அவனிடத்தில்தானே இந்த ார்த்தையைச் சொல்லவேணும். வேறொருத்தர் பக்கலிலேசொல்ல ப்ரஸக்தியுமில்லை ரஸிக்கவும் மா ்டாது. "வஸ்துதஃ நிதியிருக்கும்போது பிறனிடத்தில் யாசிப்பானேன்? எம்பெருமானார் ஸம்பந்தமே உத்தார மானால் எம்பெருமான் பக் லிலே சென்று யாசிப்பானே ் ' எ ்கிற கே ள்வி ள் இனி அ ்தரிக்கும்.

ஸுக்ருதவைபவம்; யதிராஜஸப்ததியில் * ஸுநாஸூர்யஹ்ருத ஸாஹித்ய ஸதாம்......ஶரண யதீந்த்ர சரணம் வரணீயமஹோ * என்றருளிச் செய்தவர் நம் தேசிகனேயிறே. எம்பெருமானார் திருவடிகளைப்பணிவதுதான் ஸாபேக்ஷமென்றும் எம்பெருமான் திருவடிகளைப்பணிவது ஶரணமேயென்றும் ஸாக்ஷாத்தாக நிஷ்கர்ஷித்து வைத்து, பிறகு எம்பெருமானையே ப்ரதானமாக பற்றுவது முறையோ? ஸ ஹி ஸாபேக்ஷஶரணாகதிவதும் வேதமூர்த்யாய * என்கிற நியாயம் கவிதார்க்கிக கேஸரிக்குத் தெரியாமையில்லையிறே. தெரிந்து வைத்து ஸாபேக்ஷத்துக்கு எழுபது சுலோகமும் ஶரணத்துக்கு ஏழாயிரம் சுலோகமும் அருளிச்செய்தது முறைமையோ? *: ஸ்வயிராக்ஷதி ரக்ஷகை கிமந்யைஃ ஸ்வயிசாரக்ஷதி ரக்ஷகை கிமந்யைஃ * என்பது போன்ற ஸ்ரீ ஸூக்திகளுக்கும் * ஸுநாஸூர்யஹ்ருத ஸாஹித்யம் என்ற ஸ்ரீ ஸூக்திக்கும் பொருத்தமுண்டோ? என்று வினவினால் " ஸுநாஸூர்யஹ்ருதாதி ஸூக்தி ப்ரஶம்ஸாபரமேயல்லது வாஸ்தவமன்று என்றிங்ஙனே சிலபுடைகளிலே கண்ணழிவு சொல்லப் பார்ப்பர் பிறர். எல்லாம் பொருந்த ஸமந்வயப்படுத்தும் நன்னெறியை வேதவேதாந்த வைஜயந்தியிலோ சென்னைத் தொண்டமண்டலம் கலாசாலை ஸபாமண்டபத்திலோ பணிந்து கேட்டுத் தெளியப்ராப்தமென்போம்.

"அன்பர்க்கேயவதரிக்குமாயன் நிற்க அருமறைகள் தமிழ் செய்தான் தளேகொண்டுதுன்பற்ற மதுரகவி தோன்றக்காட்டும் தொல்வழியே நல்வழிகள் துணிவார்கட்கே * என்று தேசிகனருளிச்செய்துளர் என்பது நிர்விவாதம். 'ஸ்ரீமதுரகவிகளின் மார்க்கத்தைப்பற்றுவதுதான் நல்வழி; மற்றது அல்வழி என்று இதனால் ஸ்பஷ்டமா அருளிச்செய்யப்பட்டதாயிற்று. இவ்வழியையே நிஷ்கர்ஷித்து நிலைநாட்டுகின்ற ஸ்ரீவசநபூஷணத்தைப்பழிப்பதையேபோதுபோக்

ா ஒண்டிருப்பதும் தேசிகாபசாரத்திலே பர்யவஸிக்குமத்தனை யென்று வைபவெஷாக்ஷ ஸ்வாரஸ்ய வசநம். இதுநிற்க.

க்ருஷ்ணதே! நித்யம் ப்ரஸீத * என்னவேண்டியிருக்க, * நித்ய ப்ரஸீத ஹஸ்திகிரி சந்த்ரதாய! * என்று மீளவும் எம்பெருமான் ப்ரஸாதத்தையே பிரார்த்தித்தது ஏனெனில்; காதம் பலவும் திரிந்துழன்றாலும் ஹநுமத் ப்ரஸாதம் அவன்கையதுவேயிறே, கயிறு ஞர்க்கு தீர்த்தாவின் வாசலல்லது புகலில்லையிறே. ஆசாரியன் பக்கலிலே திருமுகங்கொண்டு ஹஸ்தஸந்நிதியிலேபுகுவது; அங்கே முகம்பெறுதொழிந்தவாறே பின்னையும் ஆசாரியன்பாடே மீள்வது; மீண்டும் மறுக்கவொண்ணாத திருமுகங்கொண்டு எம்பெருமானையே தேடியோடுவது; இங்ஙனே யாதாயாதங்களுக்கு ஓரளவில்லைகிடீர். ஞஞ்சுழலையிட்டுப் படுகிற பாட்டுக்கு நூல் ரம்பில்லையே

ப்ரஸீத ஹஸ்திகிரி சந்த்ரதாய! * என்றதற்கு தேசிகன் ஸ்ரீஸூக்திமாத் திருவுள்ளம்பற்றின உண்மைப்பொருளையும் உரைப்போம் தேவரீர்; லோகஸப்ரஸாதாளவயிகமாக அரங்கன் ப்ரஸாதம் ஞானேனுமென்றுரே ரினபடியன்று; 'ஸர்வலோகசரண்யரென்று பேர்பெற்றிருக்கிற தேவரீரை தரணீகரித்து 'ஜகந்நாதஸ்ய ஸேவதி வைத் என்று மார்புதட்டிச் சொல்லுமடியேன் பக்கலில் ஒரு சீற்றம் பிறக்க ப்ரஸக்தியுண்டு; எம்முடைய ஸம்பந்தத்தையே உலகமெல்லாம் உத்தாரகமாகக் கொள்ளாநிற்க, இவர்இதைவிட்டு ஒரு மநுஷ்யவ்யக்தியின் ஸம்பந்தத்தைப் பெருக்க மதித்துப் பேசுகின்றாரே, இது என்ன செருக்கு என்று தேவரீருக்குத் திருவுள்ளம் புண்படும்பிராமே. அங்ஙனம் புண்படவேண்டா; உள்ளதைச் சொன்னதாகயாமே என்னப்பனே சீற்றம்வேண்டா; நியாயத்தையாராய்ந்து திருவுள்ளம் உகந்தேயிருக்கவேணும்" என்று எம்பெருமானைத் தேற்றி படியாமத்தனை. ஆக எம்பெருமானுடைய ஸுஹ்ருத்வம்

த்தையே தமக்கு நிதியாகப் பற்றின தேசிகனுடைய திவ்யஸூக்தியே நமக்கு நிதியாம்.

ஸம்யோஜிதோ விதைராஶு யதிவத்தஸ்ம்பாஸு ஸ ஸம்யிதாம்
க்தீ வாணிதமுஷிதேதி நிறஜாஞாயதாதிஸதேஶிகெ
ஸாஷ்ஷ விஶதீக்ருதே தேஶுவிஷயெ ஶாதஶ்யம் ஜயாகாவதாம்
தெ தஶ்ராயயிதாம் நஶக்தஜஹஹொஸ்வெருஷ்வொரோவிஶ்ருவஜ ·

ஸ்ரீ யுக்த யொமிநா யதிவாநஸ்ம்பெநுதொாஜஷாதரஶாம்
க்தீ தஹிர ஹரெநிதெ, வணகயாவத்யஜவவெஜந்தவ நம் ·
ஜதஷாதஷ்ரா வரிஹாஸாஶவஹணிதீ கணெரவிதொகாஜயதெ
ஸ்ரீ தெஶிகொமாஷொஸ்த நிகமெ வாக்யாமிஶஷ்ணாதரஶ ;

ஜொநலெதஷாதிகவதஷ்ஷிதயாயம்
ஶ்ருத்யீதை க ஶ்ராஜ்ஜதொஜ்ஞ ஶ்ருயதெ ।
ஸவெஷஸக ஷதீஹஸ்ஷாக ஶ்ருதிவஞம்
ஶாக்ஷாவாஜெஹாக்திஸஜயெதஃ கிஜஸாயதஷ்ழ ॥

ஶ்ரு ாவெடவிஞக்தி நிஶவ்யம் பஹாதக்வம்
ஶ்ருஜெடநதஷவிநு தத்தாவாஷ்ணாக ஶ்ருயதெ ।
கஷத ஸ்ரீ தேஶிகஸூக்தா ஷடுயுபாஹ
ஹரதஷாநயதா நாவிகாஷதஷ ஶ்ருஜஶா தெத்ர ॥

ஜத்ர ஸ்ரீ தேஶிகஸூக்திஶ்ருவணாதா
கா ஶீவாஸீ வாதி நாநாம் ஜதஹஞா ।
ண்ண ஶ்ருாயெதா வெஷ்ணவதாஸ கருதிஜெதாம்
ஸ்ரீ தெ ஶா யதவதாஜெ விநியதெ ॥

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥

பெருமாள் கோயில் பிரதிவாதிபயங்கரம்

“தேசிக தர்சந கண்ட கோத்தாரர்”

அண்ணங்கராசாரியர் இயற்றிய

நூற்றைம்பத்து மூன்றுவது க்ரந்தமாகிய

அநுஷ்டானார்த்த ஸர்வஸ்வம்

முற்றுப்பெற்றது.

ஸ்ரீ க்ருஷ்ண விலாஸ் ப்ரஸ், காஞ்சீபுரம் 9—38.